

TING SOM SKAL KOMME

 Til broder Boone og forsamlingen, dette er virkelig et—et stort privilegium for meg å være tilbake i San Bernardino igjen. Dette stedet har mange gode minner fra tider som har vært. Og å høre at, besøket her, fortsatt har levende innflytelse, vel, det får en virkelig til å være glad for at Herren ledet oss denne veien, for mange år siden.

² Jeg satt nettopp der ute på parkeringsplassen, nå nettopp, og prøvde å komme på én av hendelsene som skjedde. Det var en fru Isaacson som hadde vært min tolk i Finland, i en finsk kampanje, og hun kom bort til bilen da jeg var i ferd med å dra. Og hun sa: “Din stemme i Finland.” Og jeg lurer bare på om fru Isaacson bor her omkring. Jeg visste det ikke. Hun skulle vel ikke være tilstede i kveld, antar jeg? Fru May Isaacson, og hun er fra Finland.

³ Og en annen enestående ting som kom for meg, var en liten servitrise i en restaurant hvor jeg spiste, et sted i nærheten, som de kaller Antlers Hotell. Jeg tror det stemmer, nå. Og den lille damen hadde . . . Jeg ba med henne. Hun hadde . . . Hun, fin liten dame, men hun var ikke en kristen. Jeg inviterte henne til møtet. Og hun hadde mistet en baby, og jeg tror at hennes ektemann, de var separert. Og vi ba om at hun måtte gjøre opp med ektemannen sin, eller at de måtte gjøre opp, sammen. Så, jeg lurer bare på om den lille damen kunne være til stede. Skjønner? Den . . .

⁴ Og så en annen hendelse som skjedde, var en liten baby som var bragt fra et sted, omkring en dags kjøring. Og den hadde dødd, og lå i morens armer. Og ble bragt tilbake til liv. Er den . . . Var den personen til stede her? Og den kom, tror jeg, fra staten oppe i *denne* retningen, omkring, var her. Og den lille moren hadde kjørt hele natten, og faren, og den lille moren satt der, trist, holdt sin lille, døde baby. Og jeg tenkte, “Hvilken tro!” Om jeg var den største hykler på jorden, ville Gud ha æret den morens tro.

Holdt den lille babyen i hendene mine, som *det*, og ba. Ble varm, den begynte å bevege seg, åpnet sine små øyne. Jeg ga den tilbake til moren. Så, de var fra et eller annet sted. Men, jeg tror ikke de var pinsevenner. De var bare . . . Jeg tror det bare var en menighet, den fra . . . Jeg vet ikke en gang om de var kristne, eller ikke. Spurte dem ikke. Jeg var bare så opprømt over at den lille babyen ble bragt tilbake til liv igjen.

Siden den gang, broder Boone, har mye vann rent nedover elven. Men vi tjener fremdeles den samme Gud som forblir den samme i går, i dag, og for evig.

⁵ Bare ser meg rundt, ser broder Leroy Kopp sitter her. Det er første gang jeg har sett ham på en lang stund. [En broder sier: “Han her er Paul Kopp.”—Red.] Paul. Det stemmer. Leroy er faren din. Det stemmer. [“Og han—han er i Russland, i kveld, så be for ham.”] Åh, du! Russland. Vel, det er, jeg vet at denne tapre soldaten der, han er der i Kongens forretninger. [“Stemmer.”] Så, jeg er sannelig glad for å være her og for å høre denne unge forkynneren si at han ble inspirert av tjenesten som vi hadde mens vi var her. Så spennende det er!

Og jeg stoler på nå, at, vet at vi har . . . Folk står, og vi vil ikke holde på for lenge. Vi husker de store helbredelsesmøtene.

⁶ Og så har jeg fått greie på at det er en—en—en broder her i nabolaget, et sted, som holder en helbredelseskampanje, en broder Leroy Jenkins. Jeg tror det stemmer. Og derfor er jeg veldig takknemlig, stoler på at Herren velsigner ham og gir ham et mektig, mektig møte. Det . . .

Å du, jeg følte meg virkelig beæret i kveld over å komme inn i en kirke som dette. Jeg føler meg alltid bedre i en kirke enn jeg gjør i disse auditoriene. Det er ikke noe galt med auditoriet. Men, du vet, jeg . . . Det er kanskje en overtro, eller jeg bare . . . Ser for meg ut som en sannhet. Skjønner? De . . . Går du inn i de auditoriene der det er slosskamper, brytekamper, varietéer, alt mulig annet som foregår, virker det som onde ånder henger rundt de stedene. Nå, det kan høres ut som en overtro, men det er det ikke. Men når du kommer inn i en kirke, du . . . vanligvis, virkelig en åndelig forsamling, virker det som at det er, du—du føler deg friere, som om det er—det er noe. Guds Nærvær er der. Du vet, det virker annerledes. Jeg vet ikke hvilken effekt bygningen har, men det er der folket er samlet. Selvfølgelig, de samme menneskene er på det andre stedet, men på de onde plassene. Det er kanskje bare jeg som tenker slik. Men, uansett, jeg er glad for å være her i kveld.

⁷ Og nå ønsker vi ikke å holde dere her for lenge, på grunn av en stående forsamling. Og i morgen kveld skal vi til et annet sted her. Jeg vet ikke engang hvor det er. Det er i nærheten. [En broder sier: “Orange Show Auditorium.”—Red.] Hvor? [“Orange Show Auditorium.”] Orange Show Auditorium, for møtene i morgen kveld. Jeg . . . Dette er mellom, jeg taler på en rundtur for forretningsmennenes Full Gospel Business Men’s gruppe. Som jeg har hatt privilegiet av å tale rundt om i verden, for dem. Og så der, inviterte en veldig kjær venn oss over hit, og vi er glade for å være i forsamlingen kveld.

⁸ Nå, før vi åpner Bibelen . . . Nå, enhver som har fysisk styrke kan åpne Den på *denne* måten. Skjønner? Men det kreves Den Hellig Ånd for å åpne Ordet for oss, åpne vår forståelse og åpenbare Skriftene. Jeg tror på Bibelen. Jeg tror at Det er Guds Ord. Og jeg tror at jorden, eller menneskene på jorden en dag vil

bli dømt ved dette Ordet. Nå, det kan virke merkelig. Nå, det er mange som er uenige i den tanken.

⁹ Jeg snakket med en veldig lojal venn av meg for ikke lenge siden, som er katolikk. Og han sa: “Gud vil dømme verden ved den katolske kirke.” Hvis det er slik, hvilken katolsk kirke? Skjønner? Så, hvis Han dømmer den ved metodisten, hva da med baptisten? Skjønner? Hvis Han dømmer den ved én, er den andre fortapt. Så, det er for mye forvirring der.

Men vi må gå til Den, for å finne vår–vår sanne erklæring og Bibelen sier at Gud vil dømme verden ved Jesus Kristus. Og Han er Ordet. Johannes 1: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og hebreerne 13:8 sier: “Han er den samme i går, i dag, og for evig.” Og jeg tror at det er Sannheten. Nå, jeg tror at i . . .

¹⁰ Gud, i begynnelsen, ved å være den ubegrensede Gud; Han er begrenset og . . . eller ubegrenset, rettere sagt. Vi er de begrensede. Hans sinn er så mye større, og vi, i vårt lille begrensede sinn, kan ikke forstå Hans store, ubegrensede visdom. Men derfor, når Han sier noe, kan det virke veldig underlig for oss, å høre Ham si en viss ting i Skriften, men det må skje. Jeg tror at Hans Ord aldri vil forgå. Derfor, tror jeg at Gud, vet at vi i våre små begrensede sinn ikke kunne tolke Hans–Hans store sinn, Han tolker Sitt Eget Ord. Han trenger ingen tolk. Han tolker Sitt Eget Ord, ved å stadfeste Ordet i Dets rette tid.

¹¹ Jeg tror at Gud i begynnelsen, at Noah var Ordet for den tiden, for Hans Budskap.

Nå, her kom, etter det, kom Moses. Nå, Moses kunne ikke ha tatt Noahs Ord. Han kunne ikke bygge et skip og seile dem ut av Egypt, nedover Nilen-elven, eller til løfteslandet, eller noe slikt. Hans budskap virket ikke på Noahs tid; det var den delen av Guds Ord som ble åpenbart å være Sannhet ved Moses.

Heller ikke kunne Jesus ha hatt Moses' Ord. Og . . . Luther kunne ikke ha holdt fast ved ordet til den katolske kirken. Wesley, han kunne ikke ha holdt fast ved Luthers Ord. Og pinsevevnene, de kunne ikke ta metodistenes Ord. De . . . Skjønner?

Menigheten vokser. Enhver tidsalder, den er gitt en plass i Skriften her. Så, Gud, gjennom Den Hellige Ånd, åpenbarer Sitt Ord, ved å manifestere Det og stadfeste Det, Han Selv, og viser at Det er Hans Ord som går i oppfyllelse i den tiden Det er lovet.

¹² Jesus sa det. Han sa: “Om dere ikke kan tro Meg, tro de gjerningene Jeg gjør,” for de vitnet om Hvem Han var, ser dere, om noen hadde kjent Skriften.

Nå, Han kom så underlig, så merkelig, at folket ikke ønsket å tro Ham, fordi, “Han, som var en Mann, gjorde Seg Selv til Gud.”

Så, Han var Gud, i en form. “Gud var i Kristus, forsonte verden med Seg Selv.”

“Og ingen mann kan gjøre disse gjerningene uten at Gud er med ham,” slik vi vet at Nikodemus sa det. Slik jødernes Råd trodde det.

¹³ Nå, vi vet at, det Ordet . . . Om de hadde kjent Ordet! Han sa: “Om dere hadde kjent Moses, ville dere ha kjent Meg, fordi Moses skrev om Meg.” Og vi ser. Om de hadde sett tilbake i Skriftene, sett hva Messias skulle gjøre, da ville de ha kjent Ham ved stadfestelsen, at, “Gud, ved Kristus, forsonte verden med Seg Selv,” og oppfylte alle løftene som var om Messias, som Han skulle gjøre. Jesus var vitnesbyrd om det Ordet, gjorde det Ordet levende for den tiden.

¹⁴ Og jeg tror det er den samme tingen vi lever i i dag: Gud bærer vitnesbyrd om Sitt Ord, ved å stadfeste det Han sa Han ville gjøre. Nå, vi vet at dette er frelsens tid, hvor Gud kaller mennesker fra verden, fra et liv i synd, inn til et liv i tjeneste. Og i den tiden da Gud har øst ut Sin Ånd fra det Høye, skal store tegn og under følge tjenesten i denne tiden. Dette er . . . når det tidlige og sene regnet faller, sammen. Og vi vet at det er ment å være store tegn og under. Som, i mange store denominasjoner, blir Dette avvist.

Men jeg er veldig takknemlig for disse åpne dørene som jeg har hatt, til å gå inn i, og inspirasjonen det har gitt til unge menn som pastoren deres her. Det har fått dem . . . Etter som jeg begynner å bli gammel, og vet at mine dager er talte, og vet nå at disse unge mennene kan ta dette Budskapet og føre Det videre inntil Herrens Komme, om Han ikke kommer i min generasjon. Som, jeg håper å se Ham. Jeg ser etter Ham daglig, våker, og holder meg selv rede for den timen.

¹⁵ La oss nå snakke med Forfatteren før vi leser Boken Hans, mens vi bøyer våre hoder.

Himmelske Far, vi er takknemlige til Deg, for å være i live i kveld, å komme tilbake til denne store byen. Sitter her med denne utsikten her over fjellene, ser opp og ser snøen, og appelsinblomstene blomstrer, på samme tid, hvilken storslått verden Du har gitt oss å leve i! Og hvordan vi ser at mennesket har forstyrret og—og oppført seg i denne verden, det gjør oss skamfulle over oss selv Far.

Vi er her i kveld, for å prøve å gjøre en innsats, for å prøve å få mennesker til å se denne store tingen som Gud har gjort, og vet at det er noe større like bortenfor. Må vi se imot det i kveld Far, idet vi går inn i Ditt Ord og leser. Vi kan lese Det Far, men la Den Hellige Ånd åpenbare Det for oss gjennom åpenbaringen. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁶ Nå, dere som kanskje liker å ta notater, og—og å lese Skriften med forkynneren, som—som vanligvis leser de Den. Og før i

tiden, da jeg . . . for flere år siden, trengte jeg ikke å skrive ned Skriftstedene mine og slikt. Men jeg har blitt litt eldre siden den gang. Skjønner? Jeg rundet nettopp tjuedefem helt nylig, for tjuedefem år siden. Så, det gjør det litt vanskelig. Men jeg prøver fortsatt å holde fast ved alt jeg vet om å gjøre i Hans Ord, inntil Han kaller meg.

¹⁷ Nå, la oss slå opp i Johannes det 14. kapittel, veldig kjent Skriftsted som vi ønsker å lese i kveld, for å ta en bakgrunn fra Dette, om Herren vil. Nesten alle kjenner dette. Det ser ut til å være, mange ganger blir det brukt i begravelser. Hvis det skulle bli en gang jeg ville like å tale i en begravelse, ville det være for denne verden. La den dø og bli født på ny. Johannes 14:1 til 7, tror jeg, jeg har skrevet ned her.

La ikke deres hjerter forferdes. Om dere har trodd på Gud, og tro på meg.

I min Fars hus er det mange rom. . . . det ikke var slik, ville jeg ha sagt dere det. Jeg går og gjør i stand et sted for dere.

. . . Jeg har gått bort og gjort i stand et sted for dere, skal jeg komme igjen og ta dere til meg. For der jeg er, der skal også dere være.

Dere vet hvor jeg går, og dere kjenner veien.

Tomas sier til ham: Herre, vi vet. . . hvor du går, så hvordan kan vi vite veien?

Jesus sa til ham: Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.

Hadde dere kjent meg, hadde dere også kjent min Far. Fra nå av kjenner dere ham og har sett ham.

Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord. Og vi vil referere til Det igjen, etterhvert som vi går videre, mens vi bare vil tale en liten leksjon til Menigheten.

¹⁸ I går kveld, var jeg i Yuma; Arizona, hvor jeg bor nå. Jeg—jeg. . . Forrige gang jeg var her, bodde jeg i Jeffersonville, Indiana. Nå har jeg vært i Arizona, ved en visjon som sendte meg dit, for noen få år siden. Og vi bor der nå. Jeg har ingen menighet der.

Broder Green, vår broder her sammen med oss, har grunnlagt et tabernakel der. . . en av Assemblies of God, en menighet, har kommet sammen nede i byen. De har slått seg sammen, og jeg tror de alle sammen gikk inn med broder Brock og med broder Gilmore, lot denne kirken stå tom. Og broder Pearry Green, fra—fra Texas, flyttet inn og tok stedet, som er knyttet til oss. Vi er glade for å vite at—at broder Green har gjenåpnet denne kirken som var lukket.

¹⁹ Og i går kveld, da jeg talte over i Yuma for Christian Business Men, talte jeg over temaet *Bortrykkelsen*. Nå, det var kanskje et underlig tema å tale over der, på en—en bankett, men de fleste der var kristne. Og det er slik det er i disse kampanjene som denne, eller i—i en menighet. Jeg kunne sagt nå: “Hvor mange av dere er kristne?” Sannsynligvis ville alle hendene gått opp. Du er en kristen. Og så, dersom vi er kristne, synes jeg vi liksom burde bli opplyst om framtiden. Vi trenger ikke bare å gjette oss fram til det. Vi er opplyst om hva vårt bestemmelsessted vil være.

²⁰ Og jeg ønsker å tale om det i kveld. Og temaet vil være: *Ting som skal komme*. Og nå, talte i går kveld om *Bortrykkelsen*, så i kveld ønsker jeg å tale over dette temaet, slik at jeg kan binde det sammen med forrige kvelds Budskap. Nå, det vil bli en Bortrykkelse, vi vet det. Det vil bli i fremtiden.

²¹ Nå, Jesus taler her, om, Han har gått i forveien for å gjøre i stand et sted for oss. “La ikke deres hjerte forferdes.” Nå, Han talte til jøder. Sa: “Nå, tro på Gud og tro på Meg. Slik dere har trodd på Gud, tro på Meg, for Jeg er Guds Sønn.” Skjønner? “Og, Gud,” med andre ord, “Jeg og Min Far er Ett. Min Far bor i Meg. Og det dere ser bli gjort, Jeg gjør, det er ikke Meg, det er Min Far som bor i Meg. Han gjør gjerningene.”

“Gud var i Kristus, forsonte verden med Seg Selv.”

²² Det var lett for disse jødene som hadde blitt opplært, gjennom generasjoner, å tro at det fantes en stor overnaturlig Gud. Men å tro at den Gud hadde kommet ned og manifesterte Seg Selv gjennom Sin Sønnns skikkelse, Jesus Kristus, Gud som hadde tatt bolig i en kropp av kjøtt, det var litt for vanskelig for dem å—å forstå.

Men Han sa: “Nå, slik som dere har trodd på Gud, tro også på Meg. For i Min Fars hus er det mange rom, og Jeg går for å gjøre i stand et sted for dere.” Jesu liv var i ferd med å bli avsluttet, her på jorden.

Han hadde vist folket, og bevist for dem, at Han var Jehova manifestert i kjød, ved de store tegn og under, og Bibelens henvisninger som Han hadde henvist til, om Seg Selv. Og Han beviste at Han var Gud manifestert.

Nå sa Han: “Når dere ser at Mitt liv ender, ender det for en grunn. Og Jeg går bort, for å gjøre i stand et sted for dere; for der Jeg er skal også dere være.” Derfor forteller Jesus Sine disipler at dette livet ikke ender med døden.

²³ Nå, jeg sa dette var en begravelsestekst. Husk, vi, døden står rett foran oss, og vi vet ikke om det kanskje er noen i denne bygningen i kveld som ikke vil gå levende ut herfra, i dette fysiske livet. Det er hvor usikkert det er. Fem minutter fra nå, kan det være at unge friske, unge mennesker i denne bygningen kan være et lik om fem minutter fra nå. Det er sant. Og videre kan det hende, om fem minutter fra nå, at vi alle sammen vil være

i Herligheten. Vi vet ganske enkelt ikke. Det er i Guds hender. Jesus sa Han ikke visste det Selv når den tiden ville være, men “Det var i Faderens hender alene.”

²⁴ Nå, men Han fortalte dem at etter døden er det liv. Fordi, “Jeg går og gjør i stand et sted,” det vil si, for å ta imot dem, viser at det, Han talte til dem at det var et—et liv etter at dette livet er slutt. Og hvilken trøst det burde gi til oss alle sammen, å vite at etter dette livet er over, er det et liv som vi går til. Og etter som du blir eldre, blir det mer virkelig for deg. Etter som du begynner å se at ditt livs dager svinner hen, da begynner det å, begynner du å nærme deg, gjør deg klar for den store hendelsen. Det er nå . . . Det er en fortsettelse av dette samme livet i en annen verden, et annet sted.

²⁵ Fødselen din her var planlagt på forhånd. Jeg antar at dere tror det. Hver og en av dere vet at vår fødsel var planlagt på forhånd. Visste du at din eksistens her ikke bare oppsto ved en myte eller en tanke? Alt var fullstendig planlagt på forhånd av Gud før verdens grunnleggelse, at du ville være her. Den uendelige Gud visste det. Og for å være—å være uendelig, måtte Han vite om hver eneste loppe som noen gang ville være på jorden, og hvor mange ganger den ville blunke med øynene sine. Det er uendelig. Skjønner? Du, våre små—våre små hjerner kan ikke fatte hva *uendelig* betyr. Den uendelige Gud, Han visste alle ting. Derfor er det ingen ting i ulage.

²⁶ Dersom vi kjenner Guds Ord, vet vi hvor vi lever. Vi kjenner tiden vi lever i. Vi vet hva som ligger foran. Vi ser hva vi har lagt bak oss. Og Guds Bok er åpenbaringen av Jesus Kristus; Hans gjerninger gjennom tidene, som var opp til Åpenbaringsboken, og så Hans løfter som skal komme. Så alle Hans løfter er sanne. Gud kan ikke tale ett Ord uten at det blir stadfestet. Ethvert Ord som Han sier må skje. Før verdens grunnleggelse . . .

²⁷ Noen mennesker roter med 1. Mosebok der, når han sier: “Gud gjentar Seg Selv.” Nei. Du bare misforstår. Skjønner?

Gud i begynnelsen, Han sa: “La det bli. La det bli. La det bli.” Verden var bare mørk, i et kaos. Selv da Han sa: “La det bli lys,” kan det ha gått hundrevis av år før lyset brøt igjennom. Men da Han talte det, er det nødt til å skje. Det må skje på den måten. Skjønner? Og Han talte Sitt Ord. De frøene var under vannet. Da Han tørket opp jorden, da kom frøene opp. Det Han sier, er nødt til å skje.

²⁸ Han talte, gjennom profetene. Jeg refererte til det i går kveld. Som, vi tar Jesaja, han sa: “En jomfru skal bli med barn.” Hvem ville trodd at en mann som var vel ansett blant folket skulle si noe slikt: “En jomfru skal bli med barn”? Men fordi han . . .

En profet er en reflektor av Gud. Han er skapt slik at han ikke kan tale sine egne ord. Det må være Guds Ord han taler. Han er akkurat som en reflektor, og han er Guds munnstykke.

Og så, derfor sa han: “En jomfru skal bli med barn.” Han kunne sannsynligvis ikke forstå det, men Gud hadde talt det gjennom ham. Fordi Han hadde lovet at, “Han ikke ville gjøre noe før Han åpenbarte Det for Sine tjenere profetene.” Så da han sa det, gikk det åtte hundre år før det skjedde. Men det måtte skje.

Til slutt forankret disse Guds Ord seg i morslivet til en jomfru, og hun ble med barn og bragte fram Immanuel. “Et—et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Hans Navn skal bli kalt, ‘Rådgiveren,’ ‘Den mektige Gud,’ ‘Fredsfyrsten,’ ‘Den Evige Far.’” Det måtte være på den måten, fordi Gud hadde talt det gjennom munnen til Sine profeter. Og alle Guds Ord må oppfylles.

Derfor vet vi at Jesus har gått for å gjøre i stand et sted, for å ta et folk til Seg. Hvem de menneskene er, jeg håper at vi er en del av de menneskene i kveld. Hvis ikke, mine venner, så har Gud tilveiebragt en vei, en tilstand, slik at du kan bli inkludert i det om du vil. Du har fri vilje. Du kan handle som du vil. Men legg nå merke til nå i denne verden som skal komme. Det er en verden som skal komme.

²⁹ Akkurat som din fødsel her, som jeg sa, du var planlagt. Gud visste du ville være her.

Og nå vet du til og med ting som foreldrene dine gjorde, nå, folk tror at det ikke går igjen fra generasjon til generasjon, men det gjør det.

³⁰ Over i Hebreerne tror jeg, omkring det 7. kapitlet, taler Paulus der, skribenten, tror jeg det var, snakket om en—en stor hendelse som skjedde med Abraham, at han betalte tiende til Melkisedek, da han kom tilbake etter å ha slått kongen. Og da sa han at, “Levi var i Abrahams lender da han møtte Melkisedek, da han kom etter å ha slått kongene.” Og så var det slik at “Levi betalte tiende også, da han var i Abrahams lender,” sin tippoldefar.

Og Han hjemsøker folkets synder på deres—deres barn, fra generasjon til generasjon, som ikke vil holde Hans Ord. Skjønner?

³¹ Dere ble alle planlagt på forhånd av Gud. Ingenting skjer tilfeldig, med Gud. Han vet om alt sammen. Det er alt sammen planlagt på forhånd, planlagt for mange generasjoner tilbake, slik at du kunne være her i kveld. Visste du det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Bare tenk at du en gang. . . Jeg vil gjenta dette igjen. Du, en gang, var i din far, i genene til din far. Nå, han kjente deg ikke på den tiden, heller ikke kjente du ham på den tiden. Men, du skjønner, så ble du lagt ned i jordsmonnet, i morslivet til mor, gjennom den hellige ektestand. Og deretter ble du en person uttrykt i det samme bilde som din far, da blir det fellesskap.

³² Nå, den eneste måten du kan være en sønn, en datter av Gud, for du må være. . . må ha Evig Liv. Og det er kun én form for Evig Liv, og det er Guds Liv. Kun én form for Evig Liv, det var Gud. Der, for å være en Guds sønn, måtte du ha vært i Ham alltid. Genene i ditt liv, åndelige Liv, i kveld, var i Gud Faderen før det til og med fantes et molekyl. Skjønner? Og du er ikke noe annet enn manifestasjonen av Livsgenen som var i Gud, som en Guds sønn.

Nå er du uttrykt, etter at Hans Ord har kommet inn i deg, for å Lyse opp denne tidsalderen. Du uttrykker Guds Liv i deg, fordi du er en sønn eller datter av Gud. Derfor, får dere tak i hva jeg mener? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner? Du er i. . . Du er nå dannet, du sitter i denne kirken i kveld, fordi din plikt er å uttrykke Gud til denne nasjonen og dette folket, og dette nabolaget som du tilhører.

Hvor enn du er, visste Gud at du ville være her, fordi du måtte være en av Hans gener, eller Hans attributter. Du måtte være det. Hvis du noen gang, hvis du har Evig Liv, så var Det alltid Evig Liv. Og Gud, før selve grunnleggelsen, av verden, visste at du ville være her. Og da Ordet, eller vannet, "vannbadet i Ordet" falt over deg—deg, ble det uttrykt i et vesen. Nå har du fellesskap med din Far, Gud, akkurat som du har med din jordiske far. Skjønner? Dere er Kongens borgere; ikke borgere, men dere er barn, sønner og døtre av den levende Gud, om det er slik at det Evige Livet bor i deg.

Nå, da, om Det var det, var Jesus fyllden av Gud manifestert. Han var fyllden av Guddommen legemlig. Derfor, da Han kom til jorden og var manifestert i kjød, var du her i Ham da, fordi Han var Ordet. "I begynnelsen var Ordet; Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Ordet ble kjød. Derfor vandret du med Ham, da du var i Ham, da Han var på jorden. Du led med Ham, og du døde med Ham. Du ble begravet med Ham. Og nå er du oppstått med Ham, og manifesterte Guds attributter, sitter i Himmelske steder; allerede oppreist, oppstått til nytt Liv, og sitter i Himmelske steder i Kristus Jesus. Åh, det betyr så mye i disse dager, Menighet! Det betyr så mye for oss, å se oss selv posisjonelt plassert i Jesus Kristus!

³³ Nå, dersom vi er disse Guds attributter, kan vi ikke leve av trosbekjennelser. Vi kan ikke leve av denominasjonalisme. Vi må leve av Ordet, fordi Bruden er en del av Brudgommen, slik som enhver hustru er en del av sin ektemann. Derfor, må vi være denne Ordbruden. Og hva er denne Ordbruden? Manifestasjonen av denne tiden, Bruden, ikke en trosbekjennelse eller en denominasjon; men et levende Guds orakel, en levende Guds attributt, som viser for verden Guds attributter, ved dannelsen av Bruden som skal uttrykkes i denne tiden som vi nå lever i.

³⁴ Martin Luther kunne ikke uttrykke attributtene som vi uttrykker, fordi at det var i begynnelsen, oppstandelsen, lik hvetekornet som gikk ned i jorden.

³⁵ Nå, vi siterer dette igjen. Dere har sannsynligvis lest boken, den tyskeren som gjør narr av meg, og sa jeg var en fanatiker over alle fanatikere. Han var—han var absolutt imot alt som er kalt Gud, og gjorde til og med narr av Gud. Sa: “En Gud som kunne åpne Rødehavet og,” sa, “føre Sitt folk ut; og sitte med armene i kors over magen, og la (gjennom den mørke tidsalder) alle disse menneskene dø og lide, disse små barna bli spist av løver.”

³⁶ Du skjønner, hele—hele programmet, hele Menigheten, er bygd på Guddommelig åpenbaring. Jesus sa, i Matteus, det 16. kapitlet: “Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg.” Hva var det? En åpenbaring om Hvem Han var. “Og på denne Klippen, vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke få makt over Den.” Skjønner?

Åpenbaringen av Jesus Kristus i denne tiden; ikke hva Han var i en annen tid! Hva Han var nå, uttrykker Bibelen. Det vokser i Bruden, til full skikkelse. Derfor dersom hvetekornet av Kristus måtte falle ned i jorden, slik måtte også Bruden falle ned i jorden gjennom den mørke tidsalder. Ethvert korn som faller ned i jorden må dø ellers kan det ikke produsere seg selv, reproducere seg selv. Og den store Menigheten som Han innstiftet på Pinsefestens Dag, ved å sende Den Hellige Ånd, måtte lide martyrdøden og gå ned i gjørma, ned i jorden i den mørke tidsalder for å bringe fram igjen i Luthers tid, og komme videre fram til Jesu Kristi Bruds fulle skikkelse for denne siste tiden. Skjønner? Det er ingen måte. . .

³⁷ Derfor, Bruden, i Bortrykkelsen, vil komme fram. Og der er alt sammen planlagt av Gud på forhånd, helt gjennomtenkt. Fra begynnelsen kjente Han ethvert menneske, ethvert sted, som ville være, alt om det. Alt sammen er planlagt på forhånd. Gud visste det ville være her. Og—og når. . . Han skapte det slik, slik at når vi kommer dit. . . Han har gått for å gjøre i stand et sted for oss. Og når vi kommer dit, vil alt sammen være gjort i stand, akkurat slik som til og med denne kvelden er forberedt, slik som denne tiden er forberedt. Ja. Hans store forutvitenhet forteller Ham alle disse tingene, ved forutvitenhet.

³⁸ Han er allestedsnærværende fordi Han er allvitende; allvitende fordi Han er allestedsnærværende. Derfor, ved Sin forutvitenhet. . . Nå, Han kan ikke bare være slik som vinden over jorden, fordi Han er et Vesen. Han er ikke bare en myte. Han er et Vesen. Han bor. Han bor til og med i et hus. Han bor på et sted kalt Himmelen. Og derfor, ved Sin allesteds-, ved å være allestedsnærværende; å være allvitende, vet alle ting, da er Han allestedsnærværende fordi Han vet alle ting.

³⁹ Du, nå, du vokste helt fra du ble født, da du ble født og kom inn i denne verden. Gud visste at du skulle være her på denne jorden, og du vokste fra fødsel til moden alder. Ting som virket så merkelig for deg i ditt unge kvinneliv, unge gutteliv, som barn, virker nå veldig riktig. Du kunne ikke forstå det da du var et barn. Men nå, som du har blitt voksen, begynner du å forstå og finne ut at alt bare foregikk helt riktig. Og, du, det betyr virkelig noe for deg nå.

⁴⁰ Slik er det i din åndelige fødsel. Du gjør ting som du ikke forstår, når du er en liten baby, kom til alteret. Du gir ditt liv til Kristus. Du gjør slike underlige ting. Du lurer på hvorfor du gjorde det. Men etterhvert når dere vokser opp til modne kristne, da forstår du det. Skjønner? Det er noe som griper det. Du ser hvorfor du måtte gjøre det. Din åndelige fødsel! Din naturlige fødsel er et bilde på din åndelige.

Hvordan—hvordan det passet for deg i dette livet etter som du vokste opp, alt passet rett inn, fordi du ble skapt for det. Var det ikke en underlig ting den kvelden du kom inn på misjonen, teltmøtet eller den lille kirken et sted på hjørnet, og noe som forkynneren talte om, et visst emne, og du bare falt rett ned ved alteret? Skjønner? Skjønner? Gud visste det før verdens grunnleggelse. Skjønner? Det—det virket underlig for deg, hvorfor du gjorde det da. Men nå forstår du; du skjønnte hva som skjedde. Det passer så bra for deg i dette livet, og vil også gjøre det i det Livet som skal komme. Denne verden og dets liv ser ut til å—å gå fremover etter som du modnes. Alt ser ut til å gå der rett med deg.

⁴¹ Jeg tror ikke på en. . . at en person bare helt tilfeldig er her. Bare tenk nå, da du kom til verden måtte alt bli før—forberedt for deg, eller forberedt på forhånd, rettere sagt, for deg. Jeg kan virkelig ikke forstå hvordan vi kan tro at en Gud som gjør i stand alle disse gode tingene for oss ikke ville. . . vi ikke kunne stole på Ham. At, hvis Han førte oss inn i dette kaoset som vi er i nå og gjorde i stand de gode tingene i livet for oss her, hvor mye mer kan vi ikke stole på at Han gjør i stand de tingene som skal komme, ser dere, de Evige tingene! Det virker, jeg ville sagt, veldig underlig.

⁴² Og jeg—jeg tror ikke at Himmelen er et sted som moren min pleide å fortelle meg om. Jeg tror at Menigheten har vokst fra det. Tenk det, at før i tiden, for hundre år siden eller to, jeg tror de i gamledager pleide å tro at alle som døde kom til Himmelen og hadde en harpe, og—og satt der oppe på skyene og—og spilte harpe. Nå, de visste at det var et sted som het Himmelen. Men de, om det var slik, ville alle musikere komme før oss, ser dere. Men vi. . . Men det—det er ikke et slikt sted. Det er ikke å spille harpe i det hele tatt. Jeg tror, tror ikke Bibelen lærer det. Men det var en oppfatning som de hadde før fylden av Ordet kom fram, eller

åpningen av de Syv Segl, som er lovet oss i denne tidsalderen, slik at vi kan forstå.

Jeg tror at Himmelen er et virkelig sted, akkurat på samme måte som at dette er et virkelig sted, ser du, for Gud startet vår åndelige vekst på dette stedet. Og jeg tror at Himmelen er et sted like så virkelig som dette, hvor vi ikke sitter der oppe for Evig og bare sitter der på en sky. Vi klimprer ikke bare på harpen vår, for alle—alle herfra, for alltid. Men vi går til et virkelig sted hvor vi skal gjøre ting, hvor vi skal leve. Vi skal arbeide. Vi skal glede oss. Vi skal leve. Vi går til Liv, til et ekte Evig Liv. Vi går til en Himmell, et paradys. Akkurat som Adam og Eva arbeidet og levde og spiste og gledet seg, i Edens hage før synden kom inn, er vi på vei rett tilbake dit igjen, rett, rett tilbake. Den første Adam gjennom synd tok oss ut. Den Andre Adam gjennom rettferdighet, bringer oss tilbake igjen; rettferdiggjør oss og bringer oss tilbake.

⁴³ Dere som hører lydbåndene nå, budskapet om “rettferdiggjørelse,” jeg vil at dere skal få tak i det. Og få tak i lydbåndene, jeg vil at dere skal ha det. Jeg talte over det, her for en tid siden.

⁴⁴ Se hvordan dine jordiske foreldre, før du kom hit, før de visste at du kom, gjorde klart for at du skulle komme. Bare tenk på det nå, dine jordiske foreldre. Som en jordisk forelder er bare et bilde på en himmelsk Forelder. “Om vi vet å gi gode gaver til våre barn, hvor mye mer vet ikke din Himmelske Far å gi gode gaver til Sine barn.” Jesus talte disse Ordene. Skjønner?

De gjorde klart til at du skulle komme. De laget en liten seng eller skaffet en liten, noen små babysko, og små klær og så videre. De gjorde klart alt for at du skulle komme, gjorde klart til og med før du kom til verden.

⁴⁵ Jesus har gått for å gjøre i stand for at vi skal komme dit. Legg merke til nå. “I Min Fars Hus er det mange rom.” Eller, la oss . . .

Jeg mener ikke å legge til Ordet eller trekke fra Det, for vi skal ikke gjøre det. Åpenbaringen 22 sier: “Den som legger til et ord, eller tar et Ord bort fra Det.” Men la meg bare gjøre dette, ikke som et tillegg, men bare for å—å få fram et poeng.

“I Min Fars Hus er det mange slags rom.” Jeg tror ikke at når vi kommer til Himmelen at vi vil være, at alle ser helt like ut. Jeg tror ikke at—at alle vil være blonde eller brunetter, eller—eller små, eller—eller alle store, eller—eller alle kjemper.

Jeg tror at Gud er en variasjonens Gud. Verden beviser det. Han har store fjell og små fjell. Han har sletter. Han har ørken. Han har forskjellige ting, fordi Han skapte det slik som Han ville ha det. Og Han skapte årstidene; sommer, vinter, vår, høst. Han skapte årstidene. Det viser at Han er en variasjonens Gud. Han skapte dere i en variasjon. Noen mennesker er virkelig

høylydte; og noen er virkelig dogmatiske; de andre er fine; andre er vennlige. Og du finner alle slags forskjellige mennesker, også i Hans Kongerike. Skjønner?

⁴⁶ Se på Peter, og døm han gjennom Andreas. Skjønner? Andreas er den bønnesoldaten, bare var på sine knær hele tiden. Og apostelen Peter var en av disse ildkulene som forkynte, og—og så videre. Og Paulus var mer skolert, mer av den . . . som profeten eller noe, og tilbaketrukket.

⁴⁷ Og, ser dere, Moses skrev de fire første Bøkene i det Gamle. Da han skrev Det gamle testamente. Resten av det var lovene, og konger, og salmer, og så videre, og det noen skrev om profetene. Men Moses skrev lovene, de fire første Bøkene i Bibelen: 1. Mosebok, 2. Mosebok, 3. Mosebok og 5. Mosebok.

⁴⁸ Og så skrev Paulus Det nye testamente. Det stemmer. Matteus, Markus, Lukas og Johannes skrev handlingene av det som skjedde, og så videre. Men Paulus atskilte lov og nåde, og satte det på sin plass. Skjønner? Han var Det nye testamentes skribent. Han ga oss Det nye testamentes skrifter og satte Guds Ord på rett plass.

Legg merke til nå, *mange*, “mange rom,” mange slags rom.

⁴⁹ Som, mange slags fjell; som mange slags elver, vannkilder, sjøer. De var her da du kom hit først, fordi din Himmelske Fars godhet plasserte dem her. Fordi, noen mennesker liker fjell. Noen mennesker liker vann. Noen liker ørken. Så du skjønner, ditt komme, Han kjente din natur og hva du ville være, derfor skapte Han det akkurat slik så du kunne glede deg over det. Åh! Jeg synes det er en vidunderlig Far, ser dere, å vite at Han skapte det slik.

Jeg er glad Han skapte fjell. Jeg—jeg liker fjellene. Jeg . . . Og jeg—jeg liker det. Hvor de andre, “Åh, jeg holder ikke ut. . . Åh, Han må ha tømt mørtelbøtten Sin der ute.” Vel, Han tømte den ut slik at jeg kunne nyte det. Ser du? Og sier videre: “Jeg liker slettene, hvor jeg kan se langt bortover.” Vel, de to forskjellige naturene, vi er begge to kristne.

Men Faderen visste at du ville være her, og gjorde alt klart for deg før du kom hit. Amen. Da du først kom her hadde Han det klart for deg da du kom hit. Er det ikke fantastisk å tenke på hva Han har gjort?

⁵⁰ Nå, nå, men husk, disse er bare midlertidige gaver i bilder. “Nå, vi vet at Moses, ved å bygge tabernaklet i villmarken eller gjorde det i stand, han sa at han lagde alle ting etter slik han så det i Himmelen.” Skjønner? Så, de jordiske tingene uttrykker bare hva de Evige tingene er. Og dersom denne verden som vi lever i idag er så flott, slik vi elsker den; og elsker å leve og puste inn luften og se blomstene og slikt; hvis—hvis det, hvis dette her er uttrykket, en som dør uttrykker bare en som er Evig. Når du

ser et tre som sliter, trekker, prøver å leve, betyr det at det er et tre et sted som ikke trenger å gjøre det.

Når du ser en mann her som strever for å leve, noen på et sykehus, eller på en sykeseng, eller i en ulykke, strever, og dødsrallingen er i strupen deres, og trekker, og gråter, og roper for livet, hva betyr det? Det er en plass et sted der er en kropp som ikke strever og roper etter det. Skjønner? Den gjør det ganske enkelt ikke.

⁵¹ Nå, de er midlertidige gaver til oss, disse tingene uttrykker bare at det er En hvor det er den Evige. Det er hva Jesus har gått for å gjøre i stand, den Evige for oss. Nå, de uttrykker bare at det er noe bedre av samme slag, for disse er av samme slag.

⁵² Nå husk, Bibelen sier: "Dersom dette jordiske tabernaklet som vi lever i, dersom det går til grunne, oppløses, har vi et som allerede venter."

Akkurat som den lille babyen, dens små muskler i moren, vrir og vender seg. Og, men bare . . . Skjønner? Og du legger merke til, du kan ta en kvinne, om hun er aldri så ond; men når hun har blitt en mor, en liten stund før babyen blir født er det en godhet ved den kvinnen. Kommer omkring henne, det er alltid noe, hun er mer ømhjertet. Hvorfor? Det er en liten engleånd som venter på å motta den naturlige kroppen. Så fort den er født, kommer livspusten inn i den. Og Gud puster det inn der, og det blir en levende sjel. Nå, så snart denne babyen blir født, er den åndelige kroppen der for å ta imot den.

Og nå, når denne kroppen er plassert her i denne verden, slik som babyen er plassert, er det også en udødelig kropp som venter på å motta ånden tilbake inn i seg selv igjen. Åh, hvilken stor ting! Vi er—vi er nå i Kristus Jesus, (amen), babyer, babyer i Kristus, Guds barn, som venter på den fulle utfrielsen, ved vår Herre Jesu Komme, det . . . for å ta oss inn til Seg Selv, når kroppen, denne dødelige vil ta på udødelighet.

⁵³ Likheten, alle tingene Han gjorde uttrykker de tingene som skal komme. Akkurat som kroppen som er gitt deg her, akkurat som denne kroppen, Han ga deg til å leve i, uttrykker bare at det er en som er bedre, som skal komme. Skjønner? "Om vi bærer eller har båret bildet av det jordiske, skal vi også bære bildet av det Himmelske," som ikke innehar noe ondskap i denne som skal komme. Nå, denne innehar ondskap, sykdom, død, sorg. Jeg har nettopp forklart her for ikke lenge siden, talte over *Forvandlingen av Guds Ord*, om hvordan denne kroppen, den har ondskapen i seg.

⁵⁴ Og all denne moderne sivilisasjonen som vi lever i er av djevelen. Tror du ikke det? Bibelen sier det er slik; denne verden, enhver myndighet. Vi ønsker ikke å tro det. Men Bibelen sier det tydelig at enhver myndighet, ethvert kongerike på jorden, er eid av djevelen og styrt av djevelen. Jesus ble ført av satan, opp, og

viste Ham alle verdens kongeriker som var, ville bli, og slikt. Og satan gjorde krav på dem, som sine, og Jesus sa ikke imot ham, fordi han er denne verdens gud. Skjønner? Og han sa: “Jeg vil gi dem til Deg om Du vil falle ned og tilbe meg.” Skjønner? Han prøvde å gi dem over til Jesus uten offer. Skjønner? Det var en byttehandel som han ville gjøre med Ham.

Men verden hadde syndet. Så, straffen for synd var død og Han måtte dø. Det var derfor Gud ble manifestert i kjød, så Han kunne ta døden på Seg for å betale straffen. Det er ikke noe annet som vil komme. Det er ikke øremerket. Det er absolutt, fritt betalt. All gjelden er betalt. Det tilhører Ham nå. Og vi er delegater av Hans Kongerike, samlet sammen her i kveld, i vår Jesu Kristi Navn vår Konge og sitter i Himmelske steder.

⁵⁵ Nå, i denne verden som vi lever i, denne utdannelsen, jeg ønsker å bevise for deg, utdanning, vitenskap, sivilisasjon, og alle disse tingene som vi tilsynelatende nyter så i dag er av satan og vil forgå. Du sier: “Broder Branham, sivilisasjon?” Ja, sir. Denne sivilisasjonen kom ved satan. 1. Mosebok 4 beviser det. Kains sønn, ser du, startet denne sivilisasjonen, bygde byer, og organer, og så videre. Og sivilisasjon kom ved kunnskap. Kunnskap er det djevelen solgte til Eva i Edens hage som fikk henne til et overtramp, overskride Guds lov.

Så det vil være en sivilisasjon i den verden som vi går til, men det vil ikke være denne slags sivilisasjon, for i denne sivilisasjonen har vi sykdommer, sorg, lyst, død, alt i denne sivilisasjonen, galt. Men i den sivilisasjonen, vil det ikke være noen av disse tingene. Vi vil ikke trenge vitenskap.

Vitenskap er en forvrengning av det originale, i alle fall. Skjønner? Du splitter et molekyl, å splitte atomer og gjøre *slik-og-slik*, for å blåse deg i fillebiter. Du tar krutt, plaffer ned *dette*, for å drepe noe. Du tar bilen. Og tar bensinen ut fra jorden, og materialene ut fra jorden, for å løse opp fibrene, slik at den kan eksplodere. Og kjører nedover veien i nitti miles i timen, og dreper noen. Skjønner? Åh, så nervøs, presset, skynder seg; vi må presse på, ta. Åh! Skjønner? Det er alt sammen av djevelen.

Guds Rike vil ikke ha biler, fly eller noen vitenskapelige oppfinnelser. Nei. Det vil ikke ha noen utdanning i det hele tatt. Det vil være en utdanning så overlegen til denne, at dette ikke en gang vil bli husket. Skjønner? Utdanning, sivilisasjon og alt dette kommer fra satan.

Nå, du sier: “Broder Branham, hvorfor leser du da?”

⁵⁶ Ser du, akkurat som, hvorfor har jeg på meg klær nå? I den sivilisasjonen som skulle komme, som var først, trengte de ingen klær. Det var ikke et behov. De hadde ingen grunn til å ha på seg klær, for de visste ikke at de var nakne. Nå en. . . Nå finner en ut at i nåtiden, da, at vi vet at vi er—er—er—er nakne, synd har

tilhold her, derfor må vi ha på oss klær. Men det var ikke slik i begynnelsen; det var ingen synd. Skjønner?

⁵⁷ Nå, på samme måte er det med sivilisasjonen, helt og holdent. Vi leser, vi skriver, vi gjør dette, men innrett deg aldri etter det. Gjør aldri det til din gud, for det er kommunismens gud. Skjønner? Det er ikke av Jesus Kristus.

⁵⁸ Jesus Kristus er ved tro; ikke hva du vitenskapelig kan bevise, men hva du tror. Jeg kan ikke vitenskapelig bevise for deg i kveld i denne bygningen at det er en Gud, men likevel vet jeg at Han er her. Men, ved min tro, beviser det.

Abraham kunne ikke vitenskapelig bevise for deg at han skulle få en baby med den kvinnen, og hun nesten hundre år gammel. Men hans tro bekreftet det. Skjønner? Trengte ingen vitenskapelige bevis. Vel, . . . Vel, legen ville sagt: "Den gamle mannen er gal, her ute som sier at han skal ha en—en baby med den kvinnen; han hundre år gammel, og hun nitti." Men, du skjønner, Gud sa det, så det behøves ikke vitenskap. Det trengs tro, å tro Guds Ord, ikke vitenskap.

⁵⁹ Så, våre skoler og slikt er en bommert. Ettersom, Gud aldri sa: "Gå ut og start skoler," eller til og med, "ha Bibelskoler." Vet dere det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Han sa: "Forkynn Ordet." Det er helt riktig. Vårt utdanningssystem har ført oss lenger vekk fra Gud enn noe annet jeg vet om, det stemmer, lenger vekk fra Gud. Ikke bygg skoler, sykehus, og så videre; det var for verden og for den gruppen. Men, jeg har ikke noe imot dem; de spiller sin rolle, men det er allikevel ikke det.

Vi bygger et sykehus, aldri så bra, og praktiserer med den beste medisinen vi har, og tusenvis dør der daglig. Men, åh, du, i Guds Rike, der er det ingen død, der er det ingen sorg. Amen. Der er det ingen behov for disse verdens ting. Men vi har kommet forbi disse tingene, inn i Guds realiteter; hvor vi strevde så hardt for å prøve å finne, gjennom vitenskap. Og jo mer vitenskapelige vi blir, desto mer død bringer vi over oss selv. Vi kjemper et tapende slag der, så kom ut fra det. Og ved tro, tro Jesus Kristus Guds Sønn i kveld og ta imot Ham. Han er den Ene.

⁶⁰ Hva er det vitenskap gjør i stand for deg? Mer død. Det stemmer. Sputniker og slikt går opp, og alle disse tingene, for å spre død og alt mulig over jorden. Ikke se på det. Snu hodet ditt høyere enn det, mot Himmelen. Se hvor Jesus sitter, "Ved Guds høyre hånd," i kveld, "lever for evig for å gå i forbønn på vår bekjennelse," ut fra det vi tror, at Hans Ord er Sannheten.

⁶¹ Nå, vi finner, dette livet har all slags ondskap, så derfor vil ikke det livet som skal komme ha det. Dette har lyst, og sykdom, død. Fordi, hva er det? Det er ikke det huset Han har gått for å gjøre i stand. Dette er et pesthus. Hvor mange vet hva et pesthus er? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Akkurat. Vel, det er hva du lever i. Et pesthus er der de samler alle de syke menneskene.

Vel, det er akkurat hva synden gjorde med oss, satte oss i et jordisk pesthus. Hvor du . . . De ville ikke la noen andre komme inn i pesthuset, for det er alle salgs bakterier som flyr rundt der inne, og—og folket vil få disse bakteriene og—og bli syke selv. Og synden brakte oss inn i djevelens pesthus.

⁶² Åh, men det andre er kalt, “Min Fars Hus.” “Jeg vil gå og gjøre i stand et sted for dere. Ta dere ut av dette pesthuset og føre dere inn til Min Fars Hus.” Amen. Der har du det; ta dere ut fra dette gamle jordiske pesthuset. Han har gått for å forberede et sted, et fullkomment sted hvor ikke noe ondt eksisterer, ingen sykdom eksisterer, ingen alderdom eksisterer, ingen død eksisterer.

Det er et fullkomment sted som kaller deg til den fullkommenheten, og du må være fullkommen for å komme dit. Bibelen sier det. Jesus sa: “Vær derfor fullkomne, slik som deres Far i Himmelen er fullkommen.” Det er et fullkomment Kongerike, så det må være et fullkomment folk som kommer. Fordi, du må stå og bli viet til en fullkommen Guds Sønn, og du må være en fullkommen Brud. Så hvordan kan du gjøre det gjennom noe annet enn det fullkomne Guds Ord som er, “Adskillelsens vann, som rensar oss fra våre synder”? Amen. Det stemmer. Jesu Kristi Blod, tenk på Det, det dryppende, Blodige Ordet. Amen. Blodet, Guds Ord blødende Blod, for å rense Bruden i. Amen. Ja, sir. Hun står fullkommen, jomfru, uforfalsket. Hun har aldri syndet i utgangspunktet. Amen. Hun ble lurt inn i det. Skjøenner?

Der er Faderens Hus som Han har gått for å forberede.

⁶³ Denne kom ved sex, og fra fallet, og må falle med fallet. Uansett hvor mye du lapper sammen den gamle tingen, kommer hun til å falle, uansett. Hun er ferdig, fordi hun er fortapt, fordi Gud sa så. Hun er ferdig. Gud vil ødelegge det. Han sa så. Det vil bli en fornyelse av det hele. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

I begynnelsen, da verden hadde sin fødsel, da Gud trakk vannet tilbake, først, vekk fra jorden, slik Han tok vannet fra morens morsliv, ble det født en verden. Ja. Og mennesker begynte å leve på den da Gud satte dem der. Og så begynte de å synde. Og den ble døpt ved neddykking i Noahs dager. Deretter ble den helliggjort ved at Skaperens Blod dryppet på den.

Og nå er det den veien du kommer, gjennom helliggjørelse, til å tro Gud. Du ble døpt til omvendelse eller til tilgivelse for dine synder. Du bekjente dine synder for Gud, og Han tilga deg for det. Og du ble døpt, for å vise at du hadde blitt, du hadde blitt tilgitt; og bekjenner for folket, og viser for verden, at du tror at Jesus Kristus døde for deg. Og du . . . Han tok din plass, og nå står du på Hans plass. Han ble deg, så du kunne bli Ham.

Deretter renses den helliggjørende Guds kraft alle uvanene bort fra ditt liv. Du pleide å røyke, drikke, gjøre ting som ikke var rett, lyve og alt mulig. Så kommer den helliggjørende kraften fra Jesu Kristi Blod inn i ditt liv og tar alle tingene bort fra deg. Om du skulle komme til å si noe feilaktig, sier du raskt: "Vent et øyeblikk. Unnskyld meg. Jeg mente ikke å si det på den måten." Skjønner? Djevelen hadde satt en felle der. Men du fikk nåde til å komme tilbake, om du er en ekte kristen, si: "Jeg gjorde feil." Ja. Så, derfor, nå . . .

⁶⁴ Nå, det neste du mottok var dåpen i Den Hellige Ånd og Ild.

Nå, Gud, når dette Tusenårsriket er over, vil Gud gi jorden en ilddåp. Det kommer til å sprengre hele tingen. "Himmelen og jorden vil stå i brann." Peter sa så. Og tingen vil ha en ilddåp, renovering av hele tingen. Og så vil det bli en ny himmel og en ny jord. Det er, når, der rettferdigheten bor.

Det er der vi er. Vi har kommet fra dødelige vesener, fra tidsvesener, til Evige vesener. Da Guds Ord opplyste våre sjeler, og vi ble sønner og døtre av Gud, med attributtene, Guds gen i oss til å bli sønner og døtre av Faderen, Gud i Himmelen, roper: "Abba, Far! Min Gud, min Gud, i min Fars Hus."

⁶⁵ Nå, denne gamle verden må falle, fordi den kom gjennom sex. Og den kom gjennom ulydighet i begynnelsen. Og vi ble født her gjennom sex, gjennom fallet, og den må gå rett tilbake den samme veien, til fallet. Men den som Han forbereder for deg nå kan ikke falle, fordi Han lager den slik. "Jeg har gått . . ."

Hva om vi bare måtte bli i en slik kropp som dette? Er du ikke glad det er en slik ting som døden? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, er ikke det merkelig? Men nå, si for eksempel . . .

For noen få år siden var jeg en liten gutt, og nå er jeg en middelaldrende mann. Jeg har en venn som sitter rett der, herr Dauch, og han ble nittitre år gammel, for noen dager siden. Se på ham nå. Førte eller førtifem år til, ville det være meg. Legg nå enda førte år på ham. Hvor ville du gått? Det eneste . . .

⁶⁶ Jeg er glad for at det er noe som kan få oss ut fra dette pesthuset. Det er en åpen dør og den er kalt døden. Jesus står i den døren. Amen. Han vil lede meg over elven. Han vil føre meg gjennom den døren. Det er en stor dør som står over der, kalt døden. Og hver gang hjertet ditt slår, er du ett slag nærmere den. Og én dag må jeg komme til den døren. Du må komme dit. Men når jeg kommer dit, vil jeg ikke være en feiging. Jeg vil ikke skrike og rygge bakover. Jeg vil komme til den døren, hylle meg inn i Hans rettferdighets drakt (ikke min), Hans.

Ved dette vet jeg at, "Jeg kjenner Ham i Hans oppstandelseskraft." Slik at når Han kaller, vil jeg komme ut fra de døde, for å være sammen med Ham, ut fra dette pesthuset. Hvor enn denne kroppen måtte falle og hvor enn den måtte

lande, hva enn den er, vil jeg komme ut en dag, fordi Han lovet meg Det. Og vi tror det. Ja, sir. Han skaper En som ikke kan falle.

⁶⁷ Legg merke til den ventende moren, på jorden i dag, hvordan morens kropp higer etter visse ting. Jeg taler tror og håper jeg til alle de voksne som vil forstå. Moren, i fødselen av babyen, om det er noe som mangler i kroppen hennes, begynner hun å hige etter visse ting. Se hvordan pappa . . .

Jeg husker vi vokste opp, slik en fattig familie, og—og vi hadde nesten ingenting å spise da vi var barn. Mange av dere led på samme måten.

Så hvordan, da, før babyene ble født, ville mor hige etter noe. Og pappa ville bare knipe inn her, alt mulig, for å skaffe det til henne. Skjønner? Det var hennes, kroppen, kroppen hennes, kalsiumet og så videre i kroppen hennes, og vitaminene hun trengte. Junie blir formet, ser du, og han higer etter ting, mat for det kommende barnet. Og hvordan, foreldrene, de prøver å skaffe det så babyen blir født så perfekt og glad som mulig. Ser du hvordan foreldrene dine vil gjøre det? Når det er noe som trengs, vitner moren om det, ser du, hennes system er laget slik. Forstår dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det, hvordan det er når noe trengs her, til det kommende barnet, begynner moren å hige etter det.

⁶⁸ Nå, stopp et øyeblikk. Hvorfor har vi vekkelsler? Hvorfor samles vi? Hvorfor irttesetter jeg alltid folket? Hvorfor roper jeg til dere pinsevennkvinne: "Slutt å bruke maling, sminke, og klippe håret ditt, og ting som det"? Hvorfor sier jeg det? Fordi, den gammeldagse måten til pinsevennene var å ikke gjøre det. Den ekte Bibelske måten er å ikke gjøre det. Du har på deg disse kortbuksene og klær som hører til menn, vet du at Bibelen sier at det er en vederstyggelighet for Gud? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Men vi tillater det. Hvorfor fortsetter Den Hellige Ånd å rope ut? Den vet at det er noe som mangler der. Vi må være i Jesu Kristi fulle skikkelse. Vi må være Guds sønner og døtre. Vi må oppføre oss som Guds barn.

⁶⁹ For lenge siden, ble det fortalt en liten historie. Jeg la merke til en farget broder som sitter bakerst. I sør, pleide de å selge slaver. Og dette, da de hadde slaver der nede, da slaveriet var, før frigjørings-proklamasjonen. Og de gikk forbi og kjøpte de, de menneskene, akkurat som de ville ha gjort hos en—en bruktbil-forhandler. De hadde kjøpekontrakter, og solgte disse menneskene akkurat som om de var—de var brukte biler. Du fikk en kjøpekontrakt med dem.

⁷⁰ En gang kom en kjøper forbi, en forhandler. Og han skulle . . . Han gikk rundt på disse store plantasjene og kjøpte slaver. Og han kom til en bestemt stor plantasje der de hadde mange slaver, og han ønsket å se hvor mange de hadde. Og alle sammen var

der ute, og arbeidet. Og de—de var sørgmodige. De var langt hjemmefra. De var fra Afrika.

De hadde fraktet dem over hit. Boerene hadde fraktet dem over og solgte dem som slaver, og derfor var de triste. De visste at de aldri ville reise hjem igjen. De kom til å leve og dø i landet. Og de hadde, mange ganger, hadde de pisker og pisket dem. De var eierens eiendom, og han gjorde det han ville med dem. Og de bare . . . Hvis han drepte den, drepte han den. Og hvis han, hva enn det var, så bare gjorde han det. Det er slaveri, slik Israel var, og—og mange av nasjonene hadde blitt ført inn i slaveri. Og de måtte ta de stakkars slavene. De bare tjente. De gråt, vet dere, hele tiden, og triste.

⁷¹ Men de la merke til én av slavene, ung kar, han var rett i ryggen, hodet hevet slik som *det*. Trengte aldri å piske ham. Trengte aldri fortelle ham hva han skulle gjøre. Derfor sa forhandleren: “Jeg ønsker å kjøpe *den* slaven.”

Han sa: “Han er ikke til salgs.”

Han sa: “Jeg vil gjerne kjøpe ham.”

Han sa: “Nei. Han er ikke til salgs.”

Sa: “Er han sjefen for resten av dem?”

Sa: “Nei.” Sa: “Han er ikke sjefen. Han er slave.”

Han sa: “Vel, kanskje du gir ham annerledes mat enn du gir de andre.”

Sa: “Nei. De spiser alle sammen der ute på kjøkkenet, sammen.”

Han sa: “Hva gjør den gutten så annerledes fra resten av dem?”

Han sa: “Her er saken. Jeg lurte en stund også. Men den gutten, en fremmed fra Afrika, men i Afrika er faren hans stammens konge. Og, selv om han er en fremmed langt hjemmefra. Så oppfører han seg som en kongesønn. Han vet at på den andre siden, at farens hans er stammens konge. Og nå oppfører han seg, fordi han vet at han er sønnen av en konge.”

⁷² Åh, broder, søster, du og jeg, i denne verden som vi lever, la oss oppføre oss som sønner og døtre av Gud. Vi er fremmede her, men vår oppførsel bør samsvare med Guds bud, at vi er Guds sønner og døtre. Vår oppførsel, vi burde oppføre oss og handle, og all ting i samsvar med hva Guds lover har fastlagt.

“Og det er en vederstyggelighet for en kvinne å ha på seg en kledning som tilhører en mann.” Det er feil og syndig, “For henne å klippe håret,” Bibelen sier så, “til og med usømmelig for henne å be.”

Du sier: “Hva med *dette*?”

⁷³ Noen kom etter meg; en stor, velkjent forkynner, for ikke lenge siden. Sa: "Broder Branham, kom. Jeg ønsker å legge hendene på deg." Sa: "Du kommer til å ruinere tjenesten din."

Jeg sa: "Hva?"

Sa: "Skjeller ut disse menneskene på den måten."

Jeg sa: "Jeg forteller . . ."

Sa: "Jeg tror det." Sa: "Jeg er en pinsevenn også. Jeg tror at kvinner ikke skulle ha kort hår, skulle ikke bruke sminke og disse tingene slik de gjør, sminker ansiktene sine." Sa: "De burde ikke gjøre det. Men," sa, "Gud kalte deg til å be for de syke."

Jeg sa: "Han kalte meg til å forkynne Evangeliet." Ja.

Og han sa: "Jeg tror på det. Men," sa, "tror du *det*?"

Jeg sa: "Ja. Se hva dere har, alle disse store programmene, fjernsynssendingene og alt annet. Jeg har ikke annet enn Gud å svare for." Det er riktig. Jeg sa: "Jeg har ikke annet enn Gud å svare for."

Han sa: "Jeg—jeg—jeg . . . Du kommer til å ødelegge tjenesten din."

Jeg sa: "En hvilken som helst tjeneste som Guds Ord vil ødelegge, burde bli ødelagt." Det er riktig. Ja visst. Det er riktig.

Han sa: "Vel, du kommer til å ødelegge den."

⁷⁴ Jeg sa: "Hvem skal fortelle Det da? Skjønner? Noen er nødt til å si Det. Noen må stå for det som er Sannheten, uansett hva Det sårer." Og venner, som kristen, som mennesker som tror at vi skal til Himmelen, Den Hellige Ånd Selv vil se på oss med Guds Ord.

Han sa: "Vet du hva du burde gjøre?" Sa: "Folk tror du er en profet." Sa: "Du burde lære disse kvinnene hvordan motta profetiske gaver og slike ting, og store, høyere ting istedenfor småting."

⁷⁵ Jeg sa: "Hvordan skal jeg lære dem algebra når de ikke en gang vil lære sin ABC? Når de ikke engang vil gjøre det anstendige, ser dere, det naturlige, hvordan skal du kunne fortelle dem de høyere ting?" Når du ikke en gang vil starte fra . . . Du vil nå toppen av stigen uten at du går nedenfra. Det er grunnen til at du faller. Skjønner?

Begynn på bunnen, og klatre så rett videre opp etter som Gud leder deg oppover. Skjønner? La ditt liv samsvare og følg alltid hver minste del av Ordet som Gud har bestemt at du skal gjøre.

⁷⁶ Nå, tenk hvordan Gud . . . Vi skulle oppføre oss og handle som kristne. Vår oppførsel skulle være som kristne. Fordi, vi er fremmede her. Dette er ikke vårt Hjem. Nei. Vi ble bare satt her, midlertidig. Vi må reise, hver enkelt av oss, en gang.

⁷⁷ Nå, tenk. Hvis Gud, i Sin nåde, har moren, før den lille babyen blir født, higer den etter noen vitaminer, og morens ord er som følger: “Pappa, jeg—jeg—jeg vil ha vortemelon, eller vannmelon. Jeg vil ha et eller annet.” Det er ute av . . . Ja, han vil gjøre alt han kan, for å få tak i det, fordi han vet at han vil at barnet hans skal bli født så fullkomment som mulig. Skjønner? Og han vil gjøre alt han er i stand til å gjøre, for å få tak i det.

⁷⁸ Hvor mye mer er ikke Han i stand til å få tak i det! Han er en Skaper. Nå, tenk hvordan Han er i stand til å forberede et legeme for oss, for å leve lik Hans Eget herlige legeme, hvis vi ønsker å leve. Det er noe inni oss som kaller, for å leve. Og det er noe i oss som kaller oss til å gjøre rett. Deretter vil Gud kalle noen til plattformen, eller talerstolen, som vil forkynne den absolutte Sannheten. Hvorfor? Skjønner? Det viser deg. Så, hvis du er et ekte Guds barn, begynner du å rope ut: “Gud, ta *det* bort fra meg. Omskjær meg fra *dette*. Ta *disse* tingene bort fra meg.” Hvorfor? Det er nødvendig for ditt himmelske Hjem som du skal til, der Han er reist for å gjøre i stand. Du må være en ekte Kristi Ord-Brud.

⁷⁹ Jeg talte for noen kvelder siden om offeret, i forsoningens tid. Jeg talte om det eneste stedet som Gud, den eneste Menigheten som Gud vil møte et menneske i, og det er i, sa Han, stedet Han satte Sitt Navn. Han sa: “Jeg vil ikke møte dem noe annet sted enn stedet, porten der Jeg satte Mitt Navn på.” Nå, Han møter deg ikke i metodist-porten, baptist-porten, eller pinsevevn-porten eller noen av dem. Men Han satte Sitt Navn i Sin Sønn. Han sa: “Jeg kom i Min Fars Navn.”

Et hvilken som helst menneske, og et hvilket som helst barn, kommer i sin fars navn. Han . . . Jeg kommer i navnet til en Branham, fordi min far var en Branham. Og du kommer i ditt navn fordi det var din fars navn.

Og Jesus, Sønnen, kom i Faderens Navn. Og Han sa at Han satte Sitt Navn, “I denne porten som Jeg satte Mitt Navn på, det var offeret.” Og i Jesus Kristus er det eneste stedet som du noen gang vil finne fellesskap og tilbedelse til Gud.

Du sier: “Vel, jeg tilhører menigheten.” Det har ingenting å si. Du er nødt til å være i Kristus.

En bestemt denominell forkynner sa her om kvelden til meg, sa: “Herr Branham, hør her. Jesus sa: ‘Hver den som tror.’ Bibelen sier: ‘Hver den som tror at Jesus Kristus er Guds Sønn, er født av Guds Ånd.’”

⁸⁰ Jeg sa: “Sier ikke Bibelen også at: ‘Ingen kan kalle Jesus for Kristus, uten ved Den Hellige Ånd?’” Skjønner? Du kan ikke få Bibelen til å lyve. Det er nødt til å passe rett inn.

Derfor må du absolutt bli født på ny av Den Hellige Ånd i deg som vitner ut, du selv, du vet at Han er Guds Sønn. Og så hvis du er, og en del; hvis du er et Guds barn, i Guds Ord; hvordan kan

du fornekte Ordet? Hvordan kan Den Hellige Ånd få deg til å tro en læresetning, at du må gjøre noe slikt som *dette*, når Bibelen sier noe annet? “Vi må bli medlem av en menighet, og gjøre *dette* eller gjøre *det*,” når Bibelen klart forteller deg hva du skal gjøre? Skjønner? Og så når du ser Det og du hopper rett inn i Det, så er du rett med Det da. Bare fortsetter å bevege seg rett videre oppover og bare vokser.

Som en—en—en spire som kommer inn i en kvinnes morsliv med egget. Og så når det lille egget begynner å utvikle seg og begynner å bringe frem spirer, så lager det ikke én menneskespire, og én hundespire, og én kuspire. Det lager kun menneskespirer.

⁸¹ Og når et Guds barn, når det forutbestemte. . . Det er et dårlig ord å bruke, men det er Gud. Her er Guds Bibel. Guds forutvitenhet kan forutbestemme, få alt til å virke til Hans ære. Når den forutbestemte sæden, som du skulle være, og Gud kalte deg, og den lille ørne-sæden der inne hørte Guds Ord, vil det bygge oppå hverandre, ett Ord oppå det andre, oppå det andre, oppå det andre. Det vil ikke blande seg med noen slags læresetning.

⁸² Legg merke til dette. “I disse portene, hver dag, skulle de spise ny kosher. Og der skulle ikke være noen surdeig funnet iblant dem i løpet av de syv dagene.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] De syv menighetstider, så, ikke noen surdeig, ingen trosbekjennelse, ikke noe lagt til. Det må absolutt være usyret brød. “Ingen surdeig skal finnes iblant dere i det hele tatt.” Kun en surdeig, Ordet Selv, det er det eneste. Og Ordet er Gud. Og Gud ble kjød, i Jesu Kristi Person, hvilket, det er Porten. “Der er Porten Jeg møter dere i for å tilbe, når dere følger Guds bud.”

⁸³ Derfor hvis du har i kveld, bare kom, si: “Jeg overgir livet mitt til Jesus Kristus,” og du har aldri mottatt Den Hellige Ånd; kommet inn i Den. Du må gjøre det. Du må vokse inn i Det. Be Gud om å stable Ord oppå Ord slik som det, inntil du blir den fulle skikkelsen av en Guds sønn eller en Guds datter.

Tar opp verdens ting? Første Johannes sier: “Hvis dere elsker verden eller de ting som er i verden, er det fordi Guds kjærlighet ikke er i dere.” Du er blitt forført. Du har kjærligheten for verden der, og det har forført deg, djevelen har det, ved å stable ting der, og viser. Skjønner? Du kan ikke. . . Vel, så, du kan ikke ta ett Guds Ord ut fra Bibelen.

Hva forårsaket den første synden? Ikke bare ved en stor blank løgn, men fordi Eva mistolket, djevelen gjorde det mot henne, ett Ord. Ett Ord ødela lenken, og nektet å ta ett Ord. Det var begynnelsen av Bibelen.

Jesus kom i midten av Bibelen. Han sa: “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

Det er hele Guds Ord. Tror dere *Det* er åpenbaringen av Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Hele Guds Ord.

Deretter i Åpenbaringen 22 kom Jesus til Johannes på øya Patmos. Og Jesus: "Jeg Jesus har sendt Min engel for å vitne om disse tingene." Skjønner? "Hver den som tar ett Ord bort fra Dette eller legger ett ord til Det, vil Jeg ta hans del ut fra Livets Bok."

⁸⁴ Ikke bare si: "Vel, jeg—jeg tror på Jesus Kristus, Guds Sønn." Det er helt i orden. Legg så resten av Det til det. Du sier: "Jeg har blitt rettferdiggjort. Jeg har håndhilst på forkynneren. Jeg tror på Jesus Kristus." Deretter må du bli født på ny. Du må bli fylt med Den Hellige Ånd. Skjønner? Bare fortsett og legg til, etter som du fortsetter videre. Du vokser til en Guds sønn eller datters skikkelse. Du store!

Gud er i stand til forberede oss og å gi oss den lengselen i vårt liv, at vi ønsker å se noe. Hvor mange her ønsker mer av Gud? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja, det viser at det er mer for deg. Skjønner? Du lengter etter det. Dine små fødselsveer begynner. Skjønner? Du trenger mer, slik at vi kan være glade og frie og fullkomne. Vi må være det.

⁸⁵ Slik som den—den lille—den lille livsspiren er . . . i Guds favn, akkurat som, og livsspiren er i sk- . . . i morens skjød. Gud vokser; og går, har gått for å forberede et sted for oss, det Evige stedet sammen med Ham Selv; ikke et sted der det er et pesthus, med død, synd, utroskap og verdens urenheter her. Hvis ditt sinn er fylt med det, viser det at det aldri har kommet i kontakt med Gud. Skjønner? Du er opparbeidet. Du har en mental vrangforestilling.

Du bare blir medlem av menigheten og sier: "Vel, jeg tilhører *dette*. Min mor tilhørte *det*." Det kan ha vært helt i orden på din mors tid, men vi lever i en annen tid.

⁸⁶ Wesleys budskap ville aldri ha . . . Han kunne bare ikke ta Luther. Luther trodde på rettferdiggjørelse, men Wesley hadde helliggjørelse. Pinsevevnen kom, de kunne ikke bare ta rettferdiggjørelse, helliggjørelse. De, det var tid for restaurasjonen av gavene. Nå går vi fra det. Skjønner?

De tre stadiene av Ranken som kommer opp. Først var det et lite blad, Luther kom opp, fra reformasjonen. Ja vel. Det var stilken. Følg med på naturen. Gud og naturen følger hverandre, fordi Gud er i naturen. Skjønner? Det neste som kom var kvasten, pollenet, metodist-tidsalderen. Deretter kom pinsetiden, åh, du store, nesten fullkomment, ser dere, akkurat som hvetekornet ser ut som det er fullkommen hvete, hvetekorn. Åpne det opp, så er det ingen hvete der inne i det hele tatt. Det er et agn en bærer av Den, men Livet arbeider Seg videre gjennom. Skjønner?

⁸⁷ De der tilbake i Luthers tidsalder tok imot Luther. Det Livet kom igjennom, men det gikk hen og denominerte seg. Før du

visste ordet av det, ble det bare en denominasjon hvis ende er å bli brent. Skjønner? Stilken tørker inn; den er bare en bærer. Noen av dem prøver fremdeles å oppholde seg i den gamle bærerstilken, vet ingenting om Gud, dødt. De sier: "Vel, hør her, vi er et blad. Vi var en Luther." Det er riktig. Men se hvor det er hen nå. Skjønner?

"Vi var en metodist."

Og til og med: "Vi var en pinsevenn." Men se på pinsebevegelsen, hvor kald og formell den begynner å bli, hvordan alle går bort. Skjønner? Hva er det? Den var en bærer av den ekte Sæden. Skjønner? Alle disse andre var bærer, men ble til denominasjon. Hvis du sier: "Jeg er pinsevenn," så betyr ikke det noe mer for Gud enn hvis du hadde sagt at du var en romersk katolikk eller en jøde, eller hva enn du måtte være.

⁸⁸ Du er nødt til å bli født, Livet som kom gjennom den bæreren der. Ikke bli værende i stilken. Ikke bli værende i sæden. Gå rett videre ut til den fullkomne delen.

⁸⁹ Nå husk, og enhver reformasjon vi har hatt, ut fra alle lutheranerne og så videre, de organiserer seg etter tre år. Det er riktig. Enhver vekkelse dannet en organisasjon i løpet av tre år.

Tenk hvor lenge dette har pågått, tjue-og-noe år, og ingen organisasjon. Hvorfor? Det er Sæden, som kommer, som former seg under agnet slik som *dette*. Ligger ute, nå må den ligge i Sønnens Nærvær, for å modnes til det herlige kornet slik som det Ene som gikk ned i begynnelsen. Den ekte Menigheten som gikk ned, først, kommer rett tilbake opp gjennom stilken, for å komme ut som en ny Menighet, når skurtreskeren kommer for å plukke Den opp. Livet som gikk ned i Luther, Livet som gikk ned i metodistene, Livet som gikk ned i pinsebevegelsen, vil komme inn i hvetekornet. Det vil alt sammen gå rett inn i hvetekornet, og gå ut og danner Jesu Kristi fullkomne Legeme.

⁹⁰ Akkurat som solen som kommer opp om morgenen. Du kan ikke se på naturen uten at den vitner om Gud. Du trenger ikke engang en Bibel for å vite at det er en Gud. Den lille solen blir født, som en liten svak baby. Rundt klokken syv, går, legger den i vei til skolen. Klokken ti eller elleve er den ute. Klokken tolv er den i sin styrke. Klokken tre på ettermiddagen, begynner den å bli gammel. Syv eller åtte, seks . . . Fem eller seks på ettermiddagen begynner hun å lute med skuldrene. Den dør. Er det slutten på den? Nei. Den står opp igjen neste morgen. Livet, døden, begravelsen, oppstandelsen!

⁹¹ Se på bladene som kommer på trærne. Det kommer opp et godt fint blad; som gir skygge; bærer sin frukt. Deretter, før du vet ordet av det, kommer høsten og tar livet av det, død; strømmer rett ned i røttene, ned i jorden igjen. Er det slutten på det? Neste vår kommer hun rett tilbake igjen for å vitne. Åh! Det er evigvarende liv.

Men broder, søster, vi har Evig Liv. Vi har Evig Liv ved denne mektige Ene Som kom, har gått, er i stand til å forberede et legeme for oss. Og disse voksesmertene vi føler, slik dere kvinner føler dere fordømt for det dere gjør, dere menn som lener dere til seminar-doktriner og så videre, dere ønsker alle å si: “Jeg—jeg fremsier denne trosbekjennelsen. Jeg gjør *dette*.” Men det er noe rett nede i deg, når du ser de blindes øyne blir åpnet; de døve fors— . . . blinde. Alle disse tingene som er lovet. Ser Ordet bli forkynt i Sin kraft. Ser en prostituert fra gaten bli gjort til en dame. Ser en—ser en dranker komme ut derfra og bli en ekte Guds hellig. Du store! Skjønner? Det er noe, Liv der inne. Og du begynner å føle, “Vel, kanskje jeg ikke burde gjøre det.” Men, ser dere, hva det er, det er noe ditt Legeme over der trenger. “Kom igjen.” Men Gud har vitaminene rett *Her* inne for hver minste del av det Legemet. Jesus har gått for å forberede stedet i Guds favn; ja sir, en liten livsspire, sønn av Gud, liten sønn eller datter av Gud.

⁹² Jesus ba kun om én ting i Sin bønn til Faderen. Vet dere hva det var? Én ting, etter alt Sitt offer som Han gjorde her på jorden, livet som Han levde, stien som Han vandret. Han ba om én ting: “At der Jeg er, må de være også.” Han ba om vårt fellesskap. Det var det eneste Han ba Faderen om i bønningen, ditt vennskap for evig. Hvis du ønsker å lese dette i Johannes 17, det 24. verset. Da hvor mye mer skulle vi lengte etter Ham? Hvis Han lengter . . .

Hør nå. Hvis du virkelig er født av Guds Ånd, så betyr det alt for deg. Skjønner? Det er ikke en bok med regler. Du lever ikke ved noen lover også videre. Du lever ved Guds nåde, Guds Ånd.

⁹³ Jeg har ofte sagt dette. Som en misjonær, reiser jeg utenlands. Hva om jeg hadde hentet inn min kone, mine barn: “Hør nå her, barn! Hør her, fru Branham! Jeg er din ektemann. Du skal ikke ha noen andre ektemenn mens jeg er borte. Hvis du gjør det, skal jeg jule deg opp når jeg kommer hjem igjen?” Hm-hmh. Skjønner?

Trampe med foten: “Barn, hører dere jeg hva jeg sier?”

“Ja. Ja, pappa. Ja, pappa.”

“Får jeg høre om ett lovbrudd? Skjønner?” Skjønner? Nå, ville ikke det vært litt av et hjem?

Hva nå om hun sier: “Nå, er du ferdig, sir? Nå vil jeg fortelle deg noe. Herr Branham, jeg er din ekteviede hustru! Du skal ikke ha noen andre kjærestere mens du er borte heller?” Nå, ville ikke det vært litt av et hjem? Nå, det ville vært noe.

Vi gjør ikke det. Jeg elsker henne, og hun elsker meg. Når hun vet at jeg reiser, vet hun at jeg ikke reiser uten at Herren kaller meg til å reise. Vi setter oss ned på gulvet, og samler barna rundt. Vi ber. Jeg sier: “Kjære Gud, ta vare på min lille følgesvenn, mine barn.” De sier: “Gud, ta vare på pappa mens vi er borte, mens han er borte.” Og så når vi reiser over . . .

94 Nå, hva om jeg gjorde noe galt over der? Hva om jeg syndet, gjorde noe galt? Og jeg kom tilbake og gikk til den stakkars lille kona mi, stod der og kikket opp i ansiktet hennes som begynner å få rynker, og hennes hår som begynner å bli grått, jeg gikk bort og sa: “Kjære, jeg ønsker å fortelle deg noe. Du vet at jeg elsker deg.”

“Selvfølgelig, Bill, jeg vet du elsker meg.”

95 “Jeg skal fortelle deg hva jeg har gjort. Jeg tok med en jente hjem.” Jeg—jeg sier: “Vil du tilgi meg for det?” Jeg tror at hun ville ha gjort det. Det tror jeg virkelig. Men ville jeg ha gjort det? Når jeg ser hun stå der, ser at håret begynner å bli grått, og vet at hun har stått mellom meg og offentligheten, og jeg vet hvilken ekte kone hun har vært, kunne jeg gjøre det? Jeg—jeg ville heller dø enn å såre henne. Det ville jeg.

Og hvis det, i fileo-kjærlighet til min kone, hvor mye større er min agape-kjærlighet til Gud! Åh, jeg ville ikke gjøre noe som kunne såre Ham. Så visst ikke. Jeg—jeg elsker Ham. Jeg ønsker å gjøre alt det Han—Han ønsker at jeg skal gjøre. Jeg ønsker å være på linje med hvert eneste Ord som Han har sagt, uansett hva verden sier. De, de kommer ikke til å tro Det, likevel. Jeg ønsker å vite hva Han har sagt at jeg skal gjøre. Og hvis jeg mangler noe, ønsker jeg at Han skal gi det til meg. Og leve for Ham, og holde oss borte fra verden.

96 Dette gamle jordiske legemet her har kommet til sitt . . . La meg fortelle dere. Dette jordiske legemet som dere verdsetter så høyt, som dere etterligner Hollywood med. Dere er så nært opptil det. Det vil ikke være der så mye lenger. Dere husker. Dere har hørt profetien, ser dere, som Herren ga meg, “Det vil gå under.” Ja, sir. Merk dere det. Det vil det. Bare følg med. Nå, Det har aldri fortalt meg noe galt, ennå. Jeg utfordrer enhver som har noe å si om det. Jeg vet ikke når eller hvor, men hun er ferdig. Dom henger over det. Det er ingen redning for det; det er forbi. Skjønner?

97 Legg nå merke til dette. Lev for Ham, holder oss borte fra verden. Hør nå her. Dere ser på fjernsyn, noen av dere søstre, og dere går ned her og dere ønsker, dere unge kvinner. Dere er unge. Jeg vet det. Men dere er kristne. Skjønner? Dere er annerledes. Dere ønsker ikke å være som verden. Dere elsker verden. Det er ikke bare dere unge; noen av dere eldre. Skjønner? Vel, hva fører det til? Skjønner? Dere ser på fjernsyn, dere går ned til butikken, dere ser disse små klærne som kvinner bruker, som er ugudelig.

Vet du hva som vil skje på Dommens Dag? Du kan være så dydig overfor din ektemann som bare det, men på Dommens Dag kommer du til å måtte svare for å drive hor. Jesus sa: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.” Hvem har skylden? Du. Skjønner? Du viste deg fram, i disse shortsene og langbuksene.

En kvinne sa til meg for ikke lenge siden, sa: “Jeg bruker ikke shorts, broder Branham. Jeg takker Herren for det. Jeg bruker langbukser.”

⁹⁸ Jeg sa: “Det er verre.” Det er verre. Det er riktig.

⁹⁹ Man får knapt kjøpt en kjole, nesten, for kvinner. Hun sa, en kvinne sa: “Vel, du sa sannheten. ‘Du får ikke det. Du får ikke kjøpe det.’” Men de selger fremdeles stoff og har symaskiner. Skjønner? Så det er ingen unnskyldning i det hele tatt. Skjønner? Skjønner?

Det viser bare, søster. Jeg er din broder. Og jeg er en Kristi tjener, som må svare ved Domstolen for det jeg sier her i kveld. Skjønner? Du kommer til å stå, skyldig for hor, fordi Guds kjærlighet har lekket ut av ditt hjerte. Du går fremdeles i menigheten. Du danser kanskje fremdeles i Ånden. Du taler kanskje fremdeles i tunger. Og de tingene er fine, men det er ikke Det likevel. Nei, sir.

¹⁰⁰ Husk, Bibelen sier: “I de siste dager skal det komme falske Kristuser,” ikke falske Jesuser. De hadde ikke gått med på det. Men, “falske Kristuser,” falske salvede. De er absolutt salvet med Ånden, med Den Hellige Ånd, og likevel falske. Skjønner? Det er to . . .

¹⁰¹ Det er tre personer av deg. Utsiden er kroppen. Du har fem sanser, som du får kontakt med ditt jordiske hjem med. Innsiden er en ånd. Det er fem sanser der, kjærlighet og samvittighet, og så videre, du kontakter. Men innsiden av det er sjelen.

¹⁰² Husk, “Regnet faller på de rettferdige og de urettferdige.” Det samme regnet som får et hvetekorn til å vokse, får ugresset til å vokse også. Skjønner? Hva er det? På innsiden av den sæden er en natur, og den naturen viser, viser seg frem. Den kan stå på den samme åkeren, rett der med ugresset. Ugresset og hveten står sammen, gleder seg like så mye. Dens hode er bøyd. Den tørster etter drikke. Når regnet kommer, kan ugresset rope like så høyt som hveten kan. “Men ved deres frukter skal dere kjenne dem.” Skjønner?

¹⁰³ Kristne, jeg ser dere kanskje aldri igjen. Ser dere, det er årevis siden jeg har vært her. Ser dere kanskje aldri igjen. Kom på linje med Guds Ord. Se i speilet.

Som en liten gutt en gang, hadde vært ute på landet, som aldri hadde sett et speil. Han kom til sin–sin tantes hus. Han begynte å gå oppover trappene. Han så et speil, og han så en liten gutt i speilet. Han gikk videre oppover, og kikket. Og—og han vinket, og den lille gutten vinket. Og han fortsatte å kikke. Han hadde aldri sett seg selv i et speil. Så da han kom nærmere nok til det, snudde han seg rundt, sa: “Men, mamma, det er jo meg!”

¹⁰⁴ Hvordan ser du ut i Guds speil? Gjenspeiler det en Guds datter eller sønn? Er det noe, når du hører Det, får det deg til

å hate mannen som sier Det? Eller er det noe som trekker, som sier: “Jeg vet at den mannen har rett fordi det er i Skriften”? Da er det vitaminene som behøves for dette legemet som er bestemt til å være der, et hus som det andre kommer til å trenge når du kommer dit. Skjønner? “Dette huset; som vi har båret er jordisk.”

¹⁰⁵ Husk nå, vi verdsetter denne kroppen så høyt. Vi tar så mange klær på den. Vi gjør så mange ting, som, unødvendig, forandring etter forandring etter forandring og alle disse tingene. Og—og, åh, det er bare alle sammen.

Bare la noen begynne noe. Maler du trappetrinnene dine røde, følg med på Jones-familien maler sine røde. Bytter du fra en Chevrolet til en Ford, og de tåler det ganske enkelt ikke. Det er en tid der man sammenlikner seg med hverandre. La . . . La en kvinne komme til kirken, med en bestemt hatt på seg, legg merke til at alle kvinnene får seg den; spesielt pastorens kone, ser dere, bare følg med på hva som skjer. Nå, det er sant. Det er fullstendig sant. Det er en tid der alt skal passe sammen. Broder, det skal være en tid når alt skal passe sammen. Og alle de—alle de tingene er—er for en hensikt.

Jeg bryr meg ikke om jakken min passer til buksene mine. Og jeg har det ikke lett. Min kone eller min svigerdatter, en eller annen, må fortelle meg hva slags slips jeg må bruke sammen med det. Men, jeg—jeg bryr meg ikke om de passer sammen. Jeg vil at min opplevelse skal passe sammen med Guds Ord. Det er saken, for det er der jeg har som mål å leve; ikke nede på hjørnet med Jones-familien, men over der i Herligheten der Jesus er, har gått for å gjøre i stand et sted for oss. Ja, vi ønsker det. Ja, sir. La alt dette være.

¹⁰⁶ Dette gamle jordiske tabernaklet her, vet dere hva det er? Denne kroppen er som en gammel frakk du har på deg, en frakk som du en gang brukte. Men nå har du en som er så mye bedre, så du bruker den ikke mer. Hva gjør du? Du henger den i skapet, fordi du har en som er bedre. Du har en bedre frakk. Den er mer moderne enn den du brukte før, som er utslitt. Hva? Det er den kledningen. Du er innsiden av den der. Den kledningen gjorde bare hva? Den bar ditt bilde. Skjønner? Men du trenger den ikke lenger nå. Du har hengt den opp. Den er en fille.

Og det er slik denne gamle kroppen er, du, den har båret bildet av det himmelske. Likevel, er den ikke deg. Du er på innsiden av den kroppen. Du, Guds Ånd, er på innsiden av den kroppen. Det er det som får utsiden til å underordne seg, fordi innsiden trekker på den, ser dere, bringer den på linje med Guds Ord; din innside, du selv, ditt vesen.

Denne kroppen er bare en gammel frakk. Og en dag, hva vil du gjøre med den, for du var—var bare i kledningen for en stund? Det er som den jordiske kledningen; denne kroppen. Din—din virkelige kropp, ditt virkelige selv, er på innsiden av denne

gamle frakken som du kaller William Branham eller Susie Jones eller hvem enn det er. Skjønner? En dag vil den henge i jordens minnegalleri om deg. Du vil legge den der ute i graven, og noen vil sette opp en gravstein, “Her ligger pastor *Så-og-så*, eller John *Så-og-så*, eller *Så-og-så*.” Den vil ligge der som et minne om deg. Folk har bare sett deg i *denne*. Og det du var, ditt virkelig jeg, var på innsiden av det. Men den gamle frakken, selv, bare “bar bildet av det Himmelske.”

Åh folkens, har dere gjort en forhåndsbestilling for å bytte frakker? Har dere gjort en forhåndsbestilling for Himmelen? Husk, du må ha gjort en forhåndsbestilling. Du kan ikke komme inn uten dem.

Jeg snakker til dere i et moderne språk nå, som dere kjenner. Hvis du går til hotellet og sier: “Vel, jeg hadde . . .”

¹⁰⁷ “Har du forhåndsbestilt? Vel, beklager. Alt er fullt.” Du er ute i kulden, fordi du unnlot å gjøre en forhåndsbestilling.

Og hvis du kommer til slutten av din livsreise, uten en forhåndsbestilling, vil det ikke være Noen der for å møte deg. Du vil måtte tre inn i en mørk Evighet der det vil være skrik og gråt og jamring og tenners gnidsel. Du må. Du kan ikke komme inn i Byen, du, fordi du ikke har gjort en forhåndsbestilling. Du er nødt til å ha det, for å komme inn i Byen der Jesus har gått for å forberede et sted for deg. Husk, du må ha forhåndsbestillingen og frelsens kledning på deg. Slik er det.

¹⁰⁸ I Matteus, jeg har et Skriftsted her. Jeg ser på Skriftstedet Matteus tjue- . . . 22:1 til 14. Jeg har ikke tid til å lese det, fordi det begynner å bli for sent. Jeg har talt for lenge til dere. Men husk, kongen sendte bud og lagde en middag. Han drepte alle oksene sine og—og tilberedte gjøkalven og alt, hadde tilberedt en flott middag. Og han sendte bud, og han inviterte mange til å komme.

En sa: “Vel, du vet, når alt kommer til alt, tilhører jeg *dette*.” “Og jeg har *dette*.” “Jeg er nødt til å være på gården min.” Og én gjorde mange ting. Og han sendte bud igjen, og de behandlet dem dårlig. Og til slutt . . . Det var den jødiske generasjonen Jesus snakket til. De hadde noe annet å gjøre.

Så, til slutt, sendte han bud inn: “Og si . . . Gå. Bare ikke . . . Bare nød dem. Gå ut på gater og streder og overalt, og nød dem til å komme inn.” Og etter det, bestemt på at hans hus skulle . . . Hans bryllupsmåltid skulle være fullsatt. Det skulle være gjester der.

Og så fant han en mann der inne uten bryllupsklær på seg. Han ønsket å holde på den gamle frakken. Og se hva han sa. “Venn, etter at jeg har invitert deg til mitt bryllupsmåltid, og jeg inviterte deg og ga deg en invitasjon til å komme!”

¹⁰⁹ Og hvis du noen gang har vært i Østen, og jeg har forkynt der mange ganger, så blir bryllupsmåltidet fremdeles praktisert akkurat slik det ble før. Brudgommen, som, alle, han har så mange gjester som han skal ha. Sannsynligvis, broder Kopp, sannsynligvis har du sett det der i India. Skjønner? De har så mange gjester som han vil be; si han vil be tretti gjester.

Nå, brudgommen må anskaffe kappene. Han må anskaffe dem, derfor er det en mann som står ved døren. Og du kommer bort med invitasjonen din. Han undersøker invitasjonen din og tar på deg en kledning, en kappe. Slik at, noen av dem er rike og noen av dem er fattige og noen av dem er ulike, men de ser alle sammen like ut når de får på seg disse kappene. De ser alle like ut.

Og dere må alle være like. Du kommer ikke til å være, si: "Jeg er metodisten over *her*. Jeg er presbyterianeren over *her*." Åh, nei. Du går ikke inn, til å begynne med. Skjønner?

Du er nødt til å komme inn gjennom Døren. Jesus sa: "Jeg er Døren til sauekveen."

"Jeg er pinsevenn. Jeg er *dette*. Jeg er *det*." Det betyr ikke det minste.

Du kommer inn gjennom den Døren. Og hvis du kommer inn gjennom den Døren, får du kappen.

¹¹⁰ Og denne mannen, da han sa: "Hvordan kom du inn hit, venn?" Skjønner?

Det viste at han kom inn på en annen måte, og kom inn gjennom et vindu, kom inn bakveien, men ikke gjennom døren; ikke gjennom Døren, den veien Jesus kom, ved å overgi seg; gi ditt alt til Gud, og gå til Golgata og bli korsfestet med Ham. Og oppstå igjen, for å kle deg i Hans kledning av offer og død for verdens ting.

¹¹¹ "Dersom dere elsker verden eller de ting som er i verden, er ikke Guds kjærlighet i dere." Skjønner? Hvis du fremdeles har kjærligheten til verden, ønsker å oppføre deg som verden, og gjøre som verden; du prøver . . . du er . . . Likevel er du i menigheten, men et ugress på åkeren sammen med hveten; roper sammen med resten av dem, fryder deg sammen med resten av dem. Alle de åndelige velsignelsene er rett over deg.

Du sier: "Vel, jeg profeterer." Det samme gjorde Kaifas. Det samme gjorde Bileam. Det har ingenting . . .

¹¹² "Jeg har dåpen, Den Hellige Ånd." Det har fremdeles ikke noe med saken å gjøre. Det er bare en midlertidig gave til deg.

Den virkelige gaven er din sjel der inne, ser dere, som ble født av Gud, og den kontrollerer alt sammen etter Guds Ord og Guds vilje. Og der vokser du opp, ser dere, da er du en Guds sønn og datter. Du er et barn av Gud. Og disse tingene, etter som du kommer opp . . . Slik som moren, nå er du i jordens indre, og

prøver å komme fram. Du er en sønn av Gud, som kommer fram, og du ser at Ordet sier: “Jeg burde gjøre *dette*. Jeg burde bli bli født på ny.”

“Vel, jeg tilhører menigheten.” Det betyr ingenting. Skjønner?

“Jeg er metodist; moren min.” Det er bra for moren din.

¹¹³ “Vel, du store, jeg er pinsevevn. Jeg tilhører.” Det, hvis du ikke er på linje med Ordet, er det noe galt. Skjønner? Så, ser du, din virkelige far er ikke Gud. Skjønner? Fordi, den virkelige begynnelsen i din sjel, før det i det hele tatt var en ånd, var det din sjel. Kom ikke den sjelen fra Gud, så var den ikke en spire fra Gud, til å begynne med. Du er forført. Du er i en åker med ugress og bærer verdens vitnesbyrd om ugresset som kommer fram. Oppfører deg som verden, elsker verden, er fordi Guds kjærlighet ikke er i deg.

¹¹⁴ Og nå vil det være falske salvede i de siste dager, ikke falske Jesus. De ville ikke gått på det. Men, “falske,” salvede. De er salvet, ja, sir, men de er antikrist. De er salvet med Ånden, for å gjøre de tegn og undre som Kristus gjorde, men vil ikke komme på linje med Hans Ord. Skjønner?

“Mange vil komme til Meg, på den Dag, og si: ‘Herre, har jeg ikke profetert og kastet ut djevler i Ditt Navn?’”

Han sier: “Gå bort fra Meg, dere som gjør urett. Jeg har aldri kjent dere.”

“Jeg var pinsevevn, Herre. Ære være Gud! Jeg ropte. Jeg talte i tunger. Og jeg la hendene på de syke og helbredet dem, kastet ut djevler.”

“Gå bort fra Meg, dere som gjør urett. Jeg har aldri kjent dere.”

¹¹⁵ Ser dere hva jeg mener? Åh, små barn, føler dere behovet for det vitaminet i kveld, dette noe? Det er et legeme som venter over der. Det er et legeme som venter på å bli mottatt. Folkens, ikke bli forført. Ikke bli forført. Djevelen er en forfører. Også bryllupskledningen, du må ha Den på deg. Det må være slik.

¹¹⁶ Nå er vi i kveldstiden. Det jordiske legemet er nå rede til å gå i oppløsning, og vi forbereder oss til å tre inn i det Himmelske. Og vi føler nå det underlige kallet fra Gud, til å gå til dette herlige Eden. Og før vi kan bli født her, ropte de små kroppene våre ut etter noe som—som måtte skaffes til veie, ellers ville vi ha blitt et lidende barn hvis ikke vi hadde fått det. Gud har ingen lidelser der oppe. De er alle sammen fullkomment på linje, Bruden nøyaktig slik Brudgommen var, Ordet manifestert i Sin tid. Gud gi i kveld, barn, hver enkelt av dere! Det er en Himmel å gå til. Det er et helvete å unngå.

¹¹⁷ Nå, mange av dere vet at Herren har gitt meg visjoner, tusenvis av de. Det største . . . Før fryktet jeg døden. For omtrent

tre år siden, så dere Christian Business Men, *Bak tidens forheng*. Jeg innser at jeg kanskje ikke lever gjennom denne natten. Jeg ser dere kanskje aldri igjen i mitt liv her, men dette er sant. Jeg—jeg vet ikke om jeg kan kalle det en visjon eller hva det var.

Nylig en morgen var jeg. . . Jeg hadde nettopp våknet. Jeg kom hjem fra møter. Og min kone lå der og sov. Jeg sa: “Kjære, er du våken?” Hun sov fremdeles. Jeg visste vi måtte stå opp for å få barna i vei til skolen.

Og jeg la hendene mine bakover slik som *dette*, og jeg sa: “Vel, si meg, Bill Branham, er du klar over at du har passert femti? Du, hvis du skal gjøre noe for Herren, bør du skynde deg, for du har ikke altfor mye tid igjen.” Jeg tenkte, “Du store, jeg håper jeg får oppleve å se Herren Jesu Komme.”

Jeg tenkte alltid at—at når vi døde så ville jeg se, slik som broderen *her*. Jeg ville si. . . “Ja, du forkynte i menigheten min en kveld nede på jorden, broder Branham.” Men, han—han var en ånd, så jeg kunne ikke håndhilse på ham, fordi hånden hans er der ute i graven, råtnet bort, ser dere; min også. Jeg tenkte liksom litt på den måten.

¹¹⁸ Men den morgenen, da jeg følte at Noe kom over meg, og jeg tenkte. . . Vanligvis, som når en visjon kommer. Og jeg kikket, og jeg—jeg kikket. Jeg tenkte, “Du store! Hva er dette?” Og jeg fikk se store grønne åser. Og unge kvinner kom overalt fra, i titusen-tall og hundre tusenvis. Og de kom alle sammen, langt hår hengende nedover ryggen, hvite kapper på seg, barføtte, jublet og ropte: “Vår broder!”

¹¹⁹ Jeg—jeg tenkte, “Nå, dette er underlig.” Jeg snudde meg tilbake og kikket. Og der lå jeg rett der, og der lå min kone på sengen. Og jeg sa: “Nå, vet du hva? Jeg døde.” Jeg sa: “Det, det er det som har skjedd. Jeg—jeg har dødd.” Og jeg sa: “Jeg kan ha hatt et hjerteinfarkt eller noe. Jeg har dødd. Der ligger kroppen min.” Jeg bare lå der med hendene mine bak, slik som *det*, like så stiv. Jeg tenkte, “Det er ikke tjue fot fra meg.” Og der var jeg, kikket. Jeg tenkte, “Det er. . . Der er min kone der. Der, der er alt. Der henger skjorten min på sengestolpen der.” Og jeg tenkte, “Her er jeg.”

¹²⁰ Jeg kikket omkring igjen og disse kvinnene fortsatte å komme. Og de var. . . Jeg kikket, og kommende fra *denne* retningen, der kom mine brødre. Åh! De var ekte. Alle sammen så ut til å være unge menn. De ropte: “Vår kjære broder!” Åh, jeg visste ikke hva jeg skulle tro.

¹²¹ Jeg tenkte, “Dette er underlig.” Jeg kikket tilbake og jeg var ikke en gammel mann. Jeg var ung. Jeg tenkte, “Dette er underlig.” Jeg tenkte, “Er dette en visjon?” Jeg bet meg i fingeren. Og jeg tenkte, “Nei. Det er ikke den slags visjon jeg har hatt.”

¹²² Så der begynte Noe å snakke til meg *her* oppe og sa: “Du har gått inn med ditt folk.”

Jeg tenkte, “Med mitt folk? Er alle disse Branhamer?”

¹²³ Han sa: “De er dine omvendte til Kristus.” Og disse kvinnene . . .

Dere vet at jeg alltid har blitt sett på, på grunn av at de har kalt meg “kvinne-hater,” men jeg er ikke det. Skjønner? Fordi, jeg tror. . . Jeg—jeg—jeg liker ikke umoralske, uanstendige. Jeg liker virkelige ekte søstre i Kristus. Hvis det er slik, så er det helt i orden.

¹²⁴ Jeg fikk noen arr da jeg var et barn. Jeg vet om ting som skjedde som liksom har gjort meg slik. Men det—det var ene og alene Gud som dannet og formet meg for denne tid. Skjønner?

¹²⁵ Jeg mener at en virkelig ekte søster, det er ikke noe som er finere. Dersom Gud kunne gi en mann noe bedre enn frelse, ville Han gi ham en kone. Skjønner? Og så da hvis Han kunne gi noe bedre, ville Han ha gjort det. Og så å se noen av dem snur om og ikke en gang oppfører seg som en kone, ikke trofaste mot sine ekteskapsløfter, og sine ektemenn på samme måte. Husker dere, dere er bundet så lenge dere lever, til hverandre. “Det Gud føyer sammen på jorden, er føyet sammen i Himmelen også.” Skjønner?

¹²⁶ Og da hadde jeg—jeg sett det. Og disse kvinnene løp bort og kastet armene sine rundt meg og klemte meg og kalte meg, “Broder!” Nå, de var kvinner, men det kan aldri være synd på det stedet. Skjønner? De var kvinner. Men, ser dere, slik vi er skapt nå, en kvinne med en—en kjertel, en kvinnelig kjertel, og en mann med en mannlig kjertel, det er for å oppfostre barn. Der vil det ikke være det. De vil alle sammen ha én kjertel, men de vil fremdeles ha samme form. Det jordiske bildet som de bar her, vil være der, men der vil aldri kunne være synd. Dere er alle like. Det vil ikke bli oppfostret noen flere barn der. Skjønner? Det er riktig. Alt vil være på den måten. Og så kikket jeg, og disse kvinnene.

¹²⁷ Og de tok tak i meg. Disse brødrene førte meg opp på en plass. Jeg sa: “Hvorfor gjør dere dette?”

Han sa: “På jorden var du en leder.” Og sa—og sa: “Du. . . Dette er menneskene.”

¹²⁸ Og det var en kvinne som kom opp. Hun sa: “Vår kjære broder.” Virkelig vakker kvinne!

Da hun passerte, stoppet denne Røsten, sa: “Husker du henne ikke?”

Jeg sa: “Nei.”

Sa: “Du ledet henne til Kristus da hun var over nitti. Skjønner? Kan du ikke skjønne hvorfor hun sier ‘kjære broder?’”

Jeg sa: “Vel, drar dere. . .”

Sa: “Nei. Vi venter her.”

Jeg sa: “Vel, hvis jeg har kommet over, så ønsker jeg å se Jesus.”

Sa: “Du kan ikke se Ham nå. Dette er Skriftstedet som omtaler, ‘Sjeler under alteret.’ Han er bare litt høyere. Én dag vil Han komme tilbake. Vi skal dra tilbake til jorden. Vi verken spiser eller drikker her.”

¹²⁹ Jeg sa: “Mener du at jeg var redd for dette? Men, dette . . .”

Det er intet ord som kan uttrykke det, venner. “Det er fullkomment,” ville ikke—ville ikke berøre det, “storslått.” Det er intet engelsk ordforråd, som jeg kjenner til, intet ord i det hele tatt som noensinne kan uttrykke hva det er. Det er utenfor alt som jeg kjenner til. Der var han. Det var ingen sykdom, ingen sorg. Du kunne ikke dø. Du kunne ikke synde. Det var bare fullkomment, bare fullkomment. Venner, dere må ikke, dere må ikke gå glipp av det. Husk dette.

¹³⁰ Og da jeg var en liten gutt, så jeg en visjon av helvete, som en liten gutt. Og dere vet hvordan damene i dag eller kvinnene (en dame ville ikke gjøre noe slikt), maler øynene sine som en ulv, eller noe i den duren, det blåe greiene under øynene. Jeg så det. Jeg sank. Som en liten gutt hadde jeg blitt skutt, og jeg lå for døden på et sykehus. Og jeg hadde alltid visst at det var en Gud.

Jeg husker den første bønnen jeg noen gang prøvde å be. Det eneste jeg kunne si . . . Jeg—jeg har aldri fortalt dette før. Jeg bare føler for å fortelle det akkurat nå. Jeg hadde blitt skutt og lå der for døden på en eng. Og den eneste bønnen jeg kunne ha til Gud, jeg sa: “Du vet, Herre, jeg har aldri drevet hor.” Skjønner? Som en liten, ung gutt på rundt femten år gammel, prøvde jeg å leve rett. Og jeg sa: “Jeg har levd rent.” Og det var alt jeg kunne si. Det var den eneste prestasjonen jeg kunne tilby Ham.

¹³¹ Og da jeg lå der, da, da legen hadde gått bort fra meg, og jeg følte at jeg sank ned i en mørk Evighet, så det ut som. Jeg ropte på pappa: “Åh, pappa, hjelp meg.” Det var ingen pappa der. “Mamma, hjelp meg.” Det var ingen mamma der. “Gud, hjelp meg.” Det var ingen Gud der. Det var kun det endeløse, skrekkelige, åh, marerittet. Brennende, flammende helvete ville være en fornøyelse i sammenligning med det. Og da jeg falt ned gjennom der tenkte jeg, “Åh, du store!” Igjen og igjen, slik som *det*. Jeg kom ned til et sted, røyk, og mørkt, og sykt. Og, åh, for en følelse! Det var døden på meg.

Og jeg kunne se de kvinnene komme opp til meg, med denne typen sminkede øyne på den måten. Husk nå, det er førti-fem år siden, omtrent førti år siden i alle fall. Sa, de sa: “Oooh! Oooh! Oooh!”

Jeg sa: “Skal jeg være der for evig?”

“For evig.”

¹³² Jeg sa: “Å Gud, hvis Du vil slippe meg ut herfra, vil jeg—jeg—jeg aldri skamme meg for Deg igjen. Jeg vil aldri skamme meg. Gud, vær så snill å gi meg en sjanse.”

Før jeg visste ordet av det, følte jeg at jeg kom oppover igjen. Og legen var urolig, fordi hjertet mitt slo bare sytten ganger i minuttet. Jeg hadde blødd ut alt blodet mitt og slikt, lå i mitt eget blod. Og jeg har undret på om det en dag ville skje?

¹³³ For omkring to år siden, da jeg flyttet til Tucson, var jeg sammen med min kone nede på J.C. Penney's. Jeg satt der slik som *det*, og med hodet mitt ned, og ventet. For, der vet hvordan damer, de shopper i lang tid. Og jeg—jeg satt der, med hodet ned slik som *dette*. Og en rulletrapp kom oppover. Og her kom noen av de kvinnene opp, men disse vannhode-frisyrene, vet dere, slik de gjør, slik som *det*. Kom oppover med de sminkede øynene på den måten. Og de snakket spansk. Og det var det. Alt sammen (visjonen) kom for meg igjen. Der var det: “Oooh! Oooh!”

¹³⁴ Broder, søster, la meg fortelle dere noe. Det kan virke morsomt nå, men kommer du noen gang dit. Det er en alvorlig ting. Gå aldri den veien.

¹³⁵ Jeg, som en gammel mann, en forkynner, jeg forkynte verden rundt, fikk millioner av venner, men jeg vet at jeg må stå sammen med dere over der. Kom dere bort fra tingene av verden. Og hvis det er noe i deg, at du fremdeles ønsker å oppføre deg slik du gjør, dersom du har tingene av verden i deg, husk, da tilhører du ikke Gud. Du er kun et menighetsmedlem, inntil det kallet; det dypet, kaller på Dypet. Skjønner?

¹³⁶ Slik som, før det var en finne på ryggen til en fisk, måtte det være vann som den kunne svømme i først ellers ville den aldri ha hatt en finne.

Før det var et—et tre til å vokste i jorden, måtte det være en jord ellers ville det ikke vært noe tre som kunne vokse i den. Det hadde ikke vært noen grunn for treet, og å få det til å eksistere på samme tid.

¹³⁷ Før det er en skapelse, må det være en Skaper. “Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet.” Skjønner? Det er noe i oss. Du løftet din hånd for en stund siden, “Jeg ønsker mer av Gud.” Skjønner? Det er noe som er nødvendig.

Og dersom du elsker verden, går den veien, tingene av verden, vil du gå verdens gang, og du vil gå mot undergangen. Skjønner? Kom ut. Dere er sønner og døtre av en Konge, Kongen. Vær dame og mann. Vandre som kristne. Lev som kristne. Oppfør dere som kristne. Husk, jeg vil møte dere ved Domstolen med disse bemerkningene. Skjønner?

¹³⁸ Se i speilet ditt i kveld og se. “Hvilken retning går jeg? Forbereder Jesus et sted for meg, et legeme? Det legemet er fullkomment. Det legemet vandrer ordentlig. Det er en sønn eller

en datter fremfor Gud. Og jeg er i fødselsveer *her*, for å bli født inn i det legemet der. Hvis jeg fremdeles elsker verden, viser det meg at (jeg er ikke) jeg ikke har noe legeme der. Jeg er bare et menighetsmedlem. Jeg var ikke Guds spire. Jeg er ikke det. Han er ikke min Far.”

¹³⁹ Han sa: “Dersom dere ikke tåler irrettesettelse,” det er det dere får nå, “så er dere uekte barn, og ikke Guds barn.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Riktig.”—Red.] Sier Bibelen det? [“Amen.”]

Hvis du ikke tåler Guds irrettesettelse, når du ser Skriften får deg på linje, og du sier: “Åh, jeg vil ikke høre på de Greiene. Jeg er—jeg er en kristen. Jeg gjør en. . .” Ja vel. Bare fortsett. Skjønner? Det er ett sikkert bevis på at du ikke er et Guds barn.

Men et virkelig Guds barn hungrer og tørster. Hvorfor? Hvis det er noe i ditt hjerte, som sier at du vil ha det, og det trengs der, viser det at det er noe som pulsérer, og prøver å trekke deg dit. Det er et legeme der, som *dette* her er et bilde på her. Hva bruker du dette til, for å herliggjøre djevelen og verden, og moter og slikt? Ser du imot Himmelen, det er noe der oppe, du herliggjør Gud med ditt liv?

I min Fars hus er det mange rom; hvis ikke, ville jeg ha sagt dere det. Og jeg går og for å gjøre i stand et sted for dere.

. . . komme igjen, og ta dere til meg, for der jeg er, der skal også dere være.

¹⁴⁰ *Ting som skal komme.* Disse tingene som er nå, er bare midlertidige, og kaller på tingene som skal komme.

La oss be.

¹⁴¹ Tenk seriøst. Vil dere, kjære kristne venner? Tenk virkelig alvorlig, bare et øyeblikk. La oss bare være virkelig stille bare et øyeblikk. La Den Hellige Ånd tale.

Nå, Herren Jesus sendte meg til dere pinsevenner for lenge siden. Her er en av guttene deres som har endt opp med å bli deres pastor, som sa: “Resultater fra tjenesten.” Han hadde sett Herren Jesus åpne de blindes øyne; “få,” sa han, “vannhodene til å skrumpe rett inn.” Jeg har fremdeles helbredelsesmøter. Men jeg innser at jeg har bedt for mange mennesker som var meget syke. De ble helbredet. Herren svarte på bønn og helbredet de syke. Men, dere vet, noen av disse menneskene som ble helbredet har allerede dødd. Og uansett hvor syk du er, hvis du blir helbredet, kommer du til å dø likevel.

Men sjelen, min kjære broder, sjelen, min kjære søster, vil du ikke tenke på den nå? Den er Evig. Hvis Guds kjærlighet ikke er der inne, det er ikke noe som trekker, vil du ikke be Gud, “Å Gud, begynn på nytt med meg i kveld. Jeg elsker Deg, Herre. Jeg ønsker å elske Deg. Og noe i mitt hjerte forteller meg at jeg må leve

nærmere Deg. Jeg ønsker å komme, akkurat nå Herre og gjøre det”? Hvis den personen eller personene er i denne bygningen eller på utsiden av denne bygningen, så ber jeg dere som en Kristi tjener i Jesu Kristi Navn, vil dere bare med hodet bøyd, løfte opp deres hånd til Gud og si så mye: “Gud, dra meg nærmere, nærmere, kjære Gud. Jeg ønsker å komme på linje med alt som Du har i Ditt Ord”? Løft deres hender. Nå, bare vær virkelig ærlig. Bare tenk.

¹⁴² Nå, de sier: “Åh, jeg har gjort *dette*. Jeg, jeg har ropt i Ånden. Jeg har talt i tunger. Men hør her, det er noe som mangler i livet mitt. Jeg ser meg i Guds Ords speil, jeg vet det er noe. Jeg går i menigheten, men jeg er ikke det jeg burde være.” Skjønner? Det viser det, noe.

Nå, hvis du kan se på deg selv og se at du ikke er på linje med Guds Ord, og det ikke er noe der inne som får deg til å løfte hånden din, så vet du at det er noe galt. Du har. Det er . . . Mor pleide å si: “Du kan ikke få blod fra en turnips, for det er ikke noe blod i den.” Skjønner? Tenk på det, virkelig alvorlig. Dette kan være din siste mulighet. Tretti, førti hender har vært oppe i denne lille gruppen her, til og med blant dere geistlige.

¹⁴³ Bare vær virkelig ærbødige bare et øyeblikk. Nå, tenk helt klart. “Kjære Gud, jeg kan bli drept i kveld i en ulykke. Jeg kan dø av et hjerteinfarkt. En av disse morgener ringer jeg kanskje legen, og han kommer, og pulsen ebber ut; jeg er borte. Jeg presser kinnet mot puten, roper: ‘Å Gud! Å Gud! Å Gud!’” Skjønner? Hjertet slår sitt siste slag. Du kommer til den store Døren. Du vil aldri komme ut hvis du ikke er født på ny av Guds Ånd. Du vil aldri komme ut hvis det ikke er noe i deg, etter at du er født av Guds Ånd, som hungrer og tørster etter å gå videre med Gud. Det må være der. Skjønner? Du er barn på jorden, i jordens dyp, som fremdeles venter på å bli født inn i Guds Rike, der Han har gått for å gjøre klar et nytt legeme for deg, det er et fullkomment legeme.

Tenk nå virkelig dypt og la oss be sammen.

¹⁴⁴ Kjære Gud, da jeg vet at dette er skrevet ned i Boken, den store Protokollen! Vi har tumlet oss inn i vitenskapen Herre, nok til å vekke oss opp, for realiteter til å vite at enhver bevegelse vi gjør går rundt og rundt verden, på samme tid vi gjør det. Vi har det gjennom fjernsyn. Vi innser Får at fjernsynet ikke produserer et bilde, det bare kanalisere vibrasjonene inn i et rør som danner bildet. Selv fargene på klærne som vi har på oss, vises gjennom eterbølgene i luften, vibrasjonen rundt verden. Så hvordan kan våre søstre med de klærne på seg, oppføre seg slik som det, og ikke engang hungrer; sminkede ansikter, klippet hår?

Forkynnere som går på teologi, et eller annet seminar, “Og tar menns ord, som gjør, ved sine tradisjoner, gjør Guds bud

virkningsløse over folket, ved sine tradisjoner,” og sier at de burde tilhøre menigheten og det er alt.

Å Gud, innser de at ethvert ord vi sier, vitenskapelig bevist, er på et opptak? Og det begynner når vi begynner å leve på denne jorden. Det slutter når vi dør, og det er satt inn i Guds album for å spilles igjen ved Dommen.

Hvordan skal vi unnfly det, Guds dom, dersom saken har blitt gjort så klar for oss og likevel forkaster vi Det?

Å kjære Gud, disse Ordene dør aldri. De går videre og videre. Opptaket vil bli spilt på Dommens Dag. Du så de hendene som gikk opp, Far. Det vil være rett der på Dommens Dag. Også det deres hjerte tenkte, vil være der på Dommens Dag.

¹⁴⁵ Nå Far, Gud, ber jeg Deg som Din tjener, jeg ber om at Du må ta all uretten bort fra Ditt folk. *Urett*: noe som vi vet vi burde gjøre, og ikke gjør det. David sa: “Hvis jeg tenker på urett i mitt hjerte, vil Gud ikke svare mine bønner.” Jeg ber Gud om at Du må ta vår urett, fordi Ordet er Ditt speil som viser oss hvor langt borte vi er fra å være sønner og døtre av Kongen. Far, jeg ber om at Du må gjøre det i kveld.

¹⁴⁶ Og gjør det til et alter, for alteret er fullt av mennesker. Og gjør det til et alter, der i stolen der de sitter, gjør hjertet deres til alteret. Må verden drives bort fra enhver broder, søster her inne. Og må den lille Livsspiren, Guds gen som vi nettopp snakket om, den attributten som kom ned fra Gud, og har blitt manifestert her for å ære og herliggjøre Gud. Gud, driv verden bort fra det.

¹⁴⁷ De andre kan jeg ikke be for Herre, fordi “sykdommen er til døden,” og det er ingenting der som får dem til å bevege seg. Men de som kan bevege seg og vet at det er galt, rens deres hjerter og deres sjeler i kveld, Far. Og må de bli fylt med Din Ånd og vandre i Ditt Lys.

¹⁴⁸ Velsign denne kjære unge sunne sterke pastoren her, Herre. Denne unge mannen, påvirket, han sa, ved det han så Deg gjøre. Denne fine, unge mannen, Å Gud, sett hans sjel i brann. Gi det Herre. Må han være en sann hyrde, kontinuerlig hele tiden, for å fø flokken som Den Hellige Ånd har gjort ham til oppsynsmann over. Gi det Herre. Må han ikke ta av til høyre eller venstre, ingen retning for noen læresetning, ikke noe annet enn det uforfalskede Guds Ord komme fra hans munn og kun Det. Velsign ham Gud, ham og hans kjære og hans lille menighet her. Vær med dem alle, Far.

¹⁴⁹ Jeg overgir dette til Deg, Far. Sæden har blitt sådd. Må Den falle over sæden som var bestemt til Liv, og bringe fram flotte sterke kristne for denne forsamlingen her og andre forsamlinger der de kommer fra. Gi det, Herre. Jeg overgir det til Deg, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn.

Og Far, "Han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger; straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham, og ved Hans sår har vi fått legedom."

¹⁵⁰ Jeg så at det kom inn døren, for en liten stund siden, en stakkars, nervøs kvinne. Og, Å Gud, inn i hennes egen familie, hvilke store ting har blitt gjort, hvor Du har manifestert Deg Selv! Jeg ber Gud for den kvinnen. Ta bort alt det som har skjedd før i livet Herre og helbred henne i kveld. Vil Du, Herre? Ta henne til Deg.

¹⁵¹ Se det, små barn som sitter her, Herre, som trenger helbredelse, andre. Jeg ber om at Du må helbrede dem, Far. Gi det. Må Din mektige helbredelseskraft komme og helbrede oss, både sjel og legeme.

¹⁵² Og nå, til dere nå som er i menigheten her eller på utsiden som trenger helbredelse, jeg vil at dere skal løfte deres hånd og si: "Jeg trenger helbredelse, broder Branham." Ser ut som alle gjør det. Ja vel. Vil dere tro at jeg er en Kristi tjener? Si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Da vil jeg at dere skal legge hendene over på hverandre. Bare legg hendene over på hverandre. Dere løftet hendene deres, det vil si på innsiden og utsiden, dere løftet deres hender på at dere trodde på Gud.

Jesus Kristus sa, Hans siste oppdrag til Menigheten: "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den som tror. . . Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Den som ikke tror skal bli dømt. Og disse tegn skal følge dem som tror: i Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale med nye tunger; hvis de tar opp slanger eller drikker noe dødelig, skal det slett ikke skade dem; men, og de skal legge hendene på de syke, og de skal bli friske." Nå, Jesus sa det. Husk, Han sa det. Det må skje. Han ville ikke ha sagt det hvis det ikke kommer til å være noen som kunne gripe det Ordet.

Akkurat som Marias morsliv kunne gripe spiren, "En jomfru skal bli med barn." Slik som en palme kunne bli skapt, et eiketre på en ås, Hans Ord gjorde det.

Hans Ord kan bli grepet i ditt hjerte nå. "Jeg er en troende, Herre. Denne mannen eller kvinnen jeg har mine hender på, de lider. Jeg ber ikke for meg selv. Fordi, de ber for meg. Jeg ber for henne eller for ham. Og, Å Gud, helbred ham, helbred henne. Og jeg er en troende og nå er vi samlet. Vi har nettopp lært at vi var med Kristus da Han vandret på jorden, for vi er en del av Hans Ord. Vi led med Ham. Vi blødde med Ham. Vi døde med Ham. Vi ble begravet med Ham. Vi er oppreist med Ham, og vi sitter sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus. Den mektige Kongen sitter her i vår midte, og jeg er en sønn eller en datter av denne Kongen. Og jeg har lagt min hånd på en sønn eller en datter av Kongen, som ber for meg, og jeg ber for dem. Nå, Herre, svar min bønn og helbred denne Guds sønn eller denne Guds datter."

Sammen, la oss be nå for hverandre.

¹⁵³ Herre Jesus, vi kommer ydmykt, og bekjenner våre feiltrinn. Vi kommer og bekjenner at vi fortjener sykdom og død, og sorg, men vi tar imot Din soning for våre synder og vår sykdom. Og i kveld, disse Guds sønner og døtre som sitter her og hører irettesettelsen fra Ordet, og løfter sine hender, og ønsker enn nærmere vandring. De legger hendene på hverandre nå fordi de tror at Ditt Ord er sant. De tror at vi nå er oppreist med Kristus og sitter i Himmelske steder med Ham. De har hendene på hverandre og ber for hverandre.

Du sa: “Troens bønn skal redde den syke, og Gud skal reise ham opp; og hvis han har syndet, skal det bli tilgitt ham. Bekjenn deres synder for hverandre, be for hverandre, slik at dere kan bli helbredet. For et rettferdig menneskes brennende bønn er virksom og utretter mye.” Å Evige Gud, hør bønnen til Dine tjenerne.

Og nå, videre står det skrevet: “Dersom det folk, som er kalt ved Mitt Navn, samler seg sammen og ber; da vil Jeg høre fra Himmelen.” Å Gud, hør Dine barns bønn i kveld fra Himmelen. Send ned Den Hellige Ånd over denne forsamlingen, som en fremfarende mektig vind. Og vi bringer disse menneskene fremfor Gud.

¹⁵⁴ Satan, du er beseiret. Du er et beseiret vesen. Jesus Kristus vant over deg på Golgata. Du har ingen makt. Du er en bløff. Vi avslører deg nå i kveld. I Jesu Kristi Navn, kom ut av dette folket her, dere sykdommer og plager. Og må de gå frie, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn.

¹⁵⁵ Halleluja! Føl Guds herlighet! Føl at din bønn er blitt besvart. Tror du at Gud har svart personen som sitter ved siden av deg? Hvor mange tror det? Løft opp deres hender. [Forsamlingen fryder seg—Red.] Slik er det. Åh, underfullt!

Jeg elsker Ham, jeg. . .

Med hendene løftet nå, syng det til Ham med hele ditt hjerte.

Fordi Han først elsket. . .

Mener du det, med hele ditt hjerte nå?

¹⁵⁶ Hvor mange av dere føler at Gud har tilgitt dine misgjerninger, de tingene du har gjort? “Og fra denne kveld av, Å Guds Lam, lover jeg å vandre hederlig. Jeg vil vandre til ære for Navnet som jeg er kalt, en kristen, Kristus-lik liv. Jeg vil løfte mine hender, Gud. Jeg innvier meg selv på nytt til Deg i kveld. Jeg vil vandre i Lyset.” Amen.

Vi vil vandre i Lyset, det vakre Lyset,
Kommer der nådens duggdråper er klare;
Skinner omkring oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Vi vil vandre i Lyset, Det er slikt et vakkert Lys,
Det kommer der duggdråpene . . .

Der Han er gått for å gjøre i stand et sted for oss.

Skinner omkring oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Kom, alle dere hellige som Lyset proklamerer,
Jesus, verdens Lys;
Sannhet og nåde i Hans Navn,
Jesus, verdens Lys.

Hva vil vi gjøre da?

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Kommer der nådens duggdråper er klare;
Skinner omkring oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Åh, føles det ikke som at dere er helt renset ut, føles det godt?
[Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, du! La oss ta hverandre
i hendene, idet vi synger igjen.

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Kommer der . . . (Gud velsigne deg, broder.)
nådens . . . er klare.
Skinner omkring oss, om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

La oss bare lukke våre øyne og nynne den. [Broder Branham
og forsamlingen begynner å nynne *Jesus, verdens Lys*.—Red.] Vi
vil oppføre oss som barn. Vi er barn.

Åh, det er slikt et vakkert Lys,
Og Det kommer der nådens duggdråper er
klare;
Åh, skinner omkring oss, om dagen og om
natten,
Jesus, verdens Lys.

Elsker dere Ham ikke? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

Min tro ser opp til Deg,
Du Lam fra Golga- . . .

Bare lukk øyene dine og syng den. Tilbe i Ånden.

Guddommelige Frelser;
Nå hør meg mens jeg ber,
Ta alle mine synder bort,
Å la meg fra denne dag,
Være helt og fullt Din!

Mens jeg går i livets mørke labyrint,
 Og sorger rundt meg spres,
 Åh, vær Du min Guide;
 Byd at mørket skal bli til dag,
 Tørk bort sorgens frykt,
 La meg heller aldri komme
 Bort fra Deg.

157 Åh, du! Jeg vet jeg bare er en gammeldags kar. Jeg liker . . . Jeg mener det slår alle de nye, oppstykkede, ubrukelige, rock'n'roll-etterligningene med en million miles. De gamle poetene som skrev de sangene, Den Hellige Ånd berørte pennen, begynte å skrive. Åh, du! Jeg tenker på Eddie Perronet og alle dem; store! Fanny Crosby:

Gå meg ei forbi, Å milde Frelser,
 Hør min ydmyke bønn.

158 En gang prøvde de å få tak i henne. Hun gjorde ikke—hun gjorde ikke slik som pinsevennen Elvis Presley, solgte sin fødselsrett for en haug med Cadillac'er. Hun . . . Kom til henne og ville at hun skulle skrive—skrive verdslige sanger. Hun sa: "Jeg ville ikke gjort det for alt i verden."

Sa: "Men du er jo blind. Når du kommer til Himmelen, hvordan vil du kjenne Ham?"

Hun snudde seg rundt, inspirasjon, så sa hun:

Jeg skal kjenne Ham, jeg skal kjenne Ham,
 Og gjenløst ved Hans side skal jeg stå;
 Jeg skal kjenne Ham, jeg skal kjenne
 (Hvordan?)
 Ved naglemerkene i Hans . . .

Dessuten, "Hvis jeg ikke ser Ham, vil jeg føle Hans hånd."

Jeg skal kjenne Ham, jeg skal kjenne Ham,
 Og gjenløst ved Hans side skal jeg stå;
 Jeg skal kjenne Ham, jeg skal kjenne Ham
 Ved naglemerkene i Hans hånd.

159 Får ikke det deg til å elske Ham? Gått for å gjøre klar et sted for oss! "Og dersom Jeg går for å gjøre klar et sted, vil Jeg komme igjen, for å ta dere til Meg."

160 Små barn i fødselsveer nå, adlyd på nytt Guds bud. Og pastor her, dersom noen av dere ikke er døpt, vil vannet være klart. Og—og medlemsskap for menigheten, eller hva enn du ønsker å gjøre, eller hva som helst, gjør det. Har du ikke dåpen i Den Hellige Ånd, så er dette kvelden å motta Den. Tror dere ikke det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

161 "Åh," sier du, "Broder Branham, det er sent. Du har forkynt for lenge."

Paulus talte hele natten, en natt, dette samme slags Budskap. Og en liten . . . En ung mann falt ned fra muren og ble drept. Og Paulus, så salvet med det samme slags Budskap, la kroppen sin over ham, og livet kom tilbake i ham igjen. Han er fremdeles, “Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig.”

Elsker dere Ham ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] La oss bare en gang til med hendene våre løftet, “Jeg elsker Ham. Jeg elsker Ham.”

Hvor er pianisten? Der, hvis du vil søster, hvem enn det er. Gi oss en liten akkord, hvis du vil.

Hvor mange elsker Ham? Bare løft din hånd. Si: “Jeg elsker Ham virkelig. Jeg bare elsker Ham, med—med hele mitt hjerte. Jeg elsker Ham.”

¹⁶² La oss nå bare synge den, til Guds ære. Nå, med våre øyne lukket, våre hender løftet til Himmelen, “Jeg elsker Ham. Jeg elsker Ham.” Vi tilber. Når man forkynner, og kutter, og river, og drar på den måten, er dette balsamen som Gud øser inn, bare helbreder. “Det er en Balsam i Gilead, for sjelen.” La oss synge den nå. Gi oss akkorden.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
 Fordi Han først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

¹⁶³ Og hvis . . . “På dette vil alle mennesker kjenne at dere er Mine disipler, når dere har kjærlighet, for hverandre.” Det er riktig. Hvis vi ikke kan elske hverandre som vi ser, hvordan skal vi kunne elske Gud Som vi ikke kan se?

Jeg elsker Ham.

¹⁶⁴ [Broder Branham snakker til en broder på plattformen—Red.] Gud velsigne deg. [Broderen sier: “Å være her i kveld er en virkelig ære fra Himmelen.”] Takk, broder. [“Det er virkelig fint.”] Nå, jeg tror menigheten, alle sammen, ble styrket. Tror ikke du? [“Ja. Virkelig.”] Gud velsigne deg, broder Boone. Jeg vil overlate forsamlingen til deg. Gud velsigne deg.

TING SOM SKAL KOMME NOR65-1205
(Things That Are To Be)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld den 5. desember 1965, hos First Assembly Of God i Rialto California, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org